

Adventes Vēstis

2017. gada aprīlis, #4 (255)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
LIELDIENAS -
KRISTUS AUG-
ŠĀMCELŠANĀS

ATBILDE UZ
DZĪVES CIEŠA-
NĀM - KUR TO
ATRAST?

VIENTĪBA
JAUTĀJUMĀ PAR
TRĪSVIENĪBU

MOBILĀS
APLIKĀCIJAS
KRISTIEŠIEM

INTERVIJA AR
GENĀRIJU UN
SKAIDRĪTI
RODERTIEM

Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Intervija	15
Aktuāli	17
Jauniešiem	20
Bērniem	22

Lieldienu noskaņās

Jūs turat savās rokās īpašu „Adventes Vēstis” numuru. Tāpat kā pirms gada, mēs veltām lielu daļu no žurnāla lappusēm Lieldienu tematikai, jo tuvākajās dienās visa Latvija un pasaule atkal un atkal pievērsīsies šim notikumam. Protams, vienai daļai cilvēku un īpaši ģimenēm ar maziem bērniem šie ir vairāk oluzaķu- šūpoļu- pūpolu svētki, kuri norāda uz pavasara atdzimšanas dabas spēku.

Šie ir atdzimšanas svētki. Pateicoties Kristus lielajam upurim, mēs visi varam atdzimst kā jauni Dieva radījumi, un tagad šis ceļš ir īss. Kristum nesot visu mūsu grēku krustu, mūsu nasta ir viegla, jo

Dievs nepieļauj vairāk nekā mēs spējam panest. Šī Viņa mīlestība ir apbrīnojama!

Ja godīgi, apsēžoties pie datora, biju domājusi uzrakstīt tikai par žurnāla saturu, jo gan paplašinātais temats, kurš saplūdis ar „Mācītāju lappusi”, gan zināmā mērā arī intervija ar jauko, pensionēto, bet enerģijas pilno mācītāju pāri Genāriju un Skaidrīti Rodertiem ir vērtīgi šiem ticīgiem cilvēkiem svarīgam notikumam. Man personīgi tas ir ļoti būtisks, katru gadu visu nedēļu pirms Lieldienām no jauna izdzīvoju visu, kas bijis toreiz.

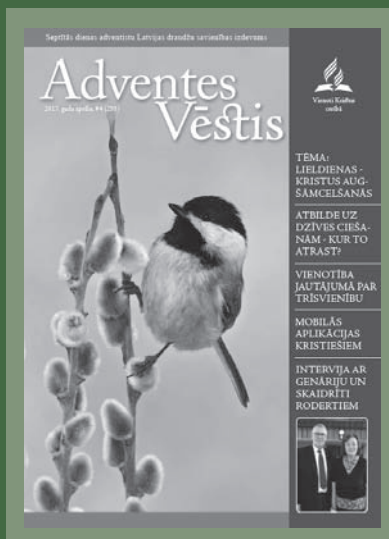
Mums savā sirdī jābūt ar Kristu, jo Viņš bijis, ir un būs ar mums līdz galam. Viņš ir mīlestība. “Dievs ir mīlestība.” (1Jņ. 4:8)

*Tatjana Tomsone,
„Adventes Vēstis” galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps

Izvēle kalpot

“**B**rāļi, es jums atgādinu evaņģēliju, ko jums jau esmu pasludinājis, ko jūs esat dabūjuši un kurā jūs arī stāvat, kas jums arī dod pestīšanu, ja jūs to paturat tādā veidā, kā es jums to pasludināju; citādi jūs būtu velti kļuvuši ticīgi. Jo es jums vispirms esmu mācījis, ko es pats saņēmu, ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcelies pēc rakstiem, un ka Viņš ir parādījies Kēfam, pēc tam tiem divpadsmit. Pēc tam Viņš ir parādījies vairāk kā pieci simti brāļiem vienā reizē, no kuriem daudzi ir vēl dzīvi, bet citi jau miruši.” (1. Korintiešiem 15:1-6)

Apustulis Pāvils 1. vēstulē korintiešiem apraksta kādu īpašu notikumu, kad ar Jēzu Kristu pēc Viņa augšāmcelšanās satikās vairāk nekā 500 cilvēku vienlaicīgi. Tas patiešām bija izcils notikums. Mateja evaņģēlija 28. nodaļā teikts, ka daudzi Viņu, ceļos meždamies, pielūdza, bet citi šaubījās. Mums vienmēr ir Dieva dotā brīvā izvēle – uzticēties vai šaubīties, pieņemt vai noraidīt. Dievs nevienam neko neuzspiež ar varu, bet ciena ikviena cilvēka izvēli. Kristus rokās un kājās bija redzamas krustā sišanas zīmes. Viņa mierīgā un melodiskā balss, līdzjūtīgi maigā un mīlošā attieksme nepārprotami apliecināja, ka Viņš patiešām ir tas pats Jēzus, kuru viņi bija iepazinuši un iemīlējuši. Viņš, kurš iepriekš bija aplūsinājis vētru un nomierinājis trakojošos ūdeņus, kurš bija dziedinājis bezcerīgi slimos un pat uzmodinājis mirušos, tagad stāvēja viņu vidū un, uzrunājot klātesošos, sacīja:

"Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes!" Šis paziņojums nozīmēja, ka Kristus upuris ir pilnīgs un pabeigts, misija, kuras dēļ Viņš ienāca šajā pasaulē cilvēka veidolā, ir piepildīta. Bet mācekļu un Kristus sekotāju īstā misija tagad tikai sākās. Augšāmceltais Glābējs dod visiem jaunu uzdevumu, apsolut arī jaunu spēku, spējas un iespējas. "Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mateja 28:19-20) Kristus klātbūtnes apsoliņums turpmākajos notikumos būtībā nozīmē, ka Viņš vēlas darboties kopā ar saviem sekotājiem, uzņemoties atbildību par sekmēm un rezultātu. Darot Kristus darbu, ir apsoliā tieša Viņa klātbūtne, līdzdalība un palīdzība.

"Darot Kristus darbu, draudzei ir apsoliā Viņa klātbūtne. Viens no pirmajiem noteikumiem spēka iegūšanai ir uzņemties Viņa jūgu. No uzticības šī Kunga uzdevuma pildīšanā ir atkarīga draudzes dzīvība. Būt nolaidīgiem šajā darbā nozīmē izvēlēties garīgu nespēku un bojāeju. Kur nav aktīva darba citu labā, tur izsīkst mīlestība un ticība kļūst vāja." ("Laikmetu ilgas")

Nostājoties Kristus pusē un kopā ar Viņu mīlestībā kalpojot bojā ejošajai cilvēcei, mēs piedzīvosim šo brīnumu, ka mūsu nespēkā Viņa spēks varens parādīsies. Lai Tā ir mūsu ikdienas izvēle, cīnīties labo ticības cīņu un piedzīvot daudz uzvaru kopā ar mūsu Kungu!

Gaidāmie pasākumi

14.-16. aprīlis

Veselības aktivistu nedēļas nogale "Mežlīdumos".

15. aprīlis

Ģimeņu pēcpusdiena "Kas ir veiksmīgu attiecību pamatā", Rīgā, Baznīcas ielā 12a, 14:00-16:00.

22. aprīlis

Bērnu un pusaudžu festivāls "Varavīksne" pl. 14:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

Mūža ieslodzījums – lāsts vai svētība?

"Tu zini, kā es viņus esmu iemīlējusi." Tie ir vārdi no Regīnas lūgšanas pirms kristībām. Regīna un Vitālijs regulāri apmeklē Daugavpils cietumu, lai dalītos ar Dieva svētībām, kuras paši ir saņēmuši. Rezultātā caur viņiem svētības plūst tālāk cietumu kamerās. Arī es tiku uzaicināts 2017.gada 5. februārī uz Daugavpils cietumu, lai piedalītos kristību dievkalpojumā. Tur satiku vairākus kristītos brāļus un vecus draugus no Jelgavas cietuma. Mūsu satikšanās bija pildīta ar brālīgu tuvības sajūtu. Kristību dievkalpojumā piedalījās vairāk nekā 20 uz mūžu ieslodzītie. Seši no tiem, divi Aleksandri, Jurijs, Mārtiņš, Kaspars un Andrejs, izvēlējās jaunu dzīves kvalitāti kopā ar kristiešiem. Vecie brāļi Laimonis (kr.2003.g.) Uldis (kr.2006.g.) un Ivars (kr.2010.g.), noskatoties uz jaunajiem brāļiem baltajās drēbēs, klusībā atcerējās savu kristību piedzīvojumu.

"Tu zini, kā es viņus esmu iemīlējusi." Regīnas lūgšanas vārdi manī izsauca asaras. Jo patiesi nav lielākas mīlestības par to, ar kuru Dievs mūs ir mīlējis. Mēs taču visi esam Viņa bērni. Visi mēs esam ceļinieki uz šīs pasaules. Visi mēs dodamies uz Tēva mājām. Sēsim mīlestību, kur vien tas iespējams, jo tam ir mūžības vērtība!

Arī Daugavpils draudzes jaunieši savās dziesmās cietumā slavēja Dievu par to lielo mīlestību, kuru Viņš mums ir radījis. Jauniešu klātbūtne bija kā skaisti ziedi Dieva dārzā.

*Palīgmācītājs,
brīvprātīgais cietumu kapelāns
R.Krieviņš*

Parunāsim par kurpēm!

4. marta pēcpusdienā Tukumā draudzē pēc dievkalpojuma projām neviens vēl nesteidzās, jo ikviens tika aicināts kopā pavadīt tematisku pēcpusdienu. Vairāk par to jautāju cilvēkam, kurš mūs uz to aicināja – Dainai Sproģei.

Daina, zinu, ka domu par šo pasākumu biji "izauklējusi" jau ilgāku laiku. No kurienes Tev radās ideja par šīs pēcpusdienas tematu?

Pagājušā gada augustā, klausoties lielajā telts nometnē R. Kluzē svētrunas, mani visvairāk uzrunāja tā runa, kuru viņš iesāka neparasti – parunāsim par kurpēm! Sekoja pretstati – valsts vadītājs, kurš sit ar kurpi pa katedru, opozicionārs, kurš citas valsts prezidentam met ar kurpēm, valsts pirmā lēdija, kura izrādās, nopērkot 2700 pārus kurpju. Tam visam pretstatā Anglijas ātrākais skrējējs, kristietis Eriks Liddells, kurš atteicās piedalīties 1924. gada Olimpiādē, kad uzzināja, ka viņa distance būs jāskrien Dieva dusas dienā. Viņu pierunāt nespēja pat karalis. Savas naglu kurpes skrējienam viņš apāva tad, kad draugs atdeva savu skrējienam distancē, kurai Eriks nekad nebija trenējies. Pirms skrējiena kāds svešinieks viņam iedeva zīmīti. Ar to rokās Eriks uzvarēja. Tajā bija rakstīts – 1.Sam.2:30 „...kas Mani turēs godā, to arī Es pagodināšu.”

Šis sportists, būdams dedzīgs kristietis, gribēja kalpot kā misionārs Ķīnā. Viņš tur nokļuva. Drīz viņu apcietināja, daļa Ķīnas bija Japānas okupēta, un viņš nokļuva japāņu koncentrācijas nometnē. Tur viņš bija visu – kā ieslodzīto, tā apsargu – cienītākais, respektētais cilvēks, jo bija īstākais kristietis, kādu šajā Āzijas zemē cilvēki bija redzējuši. Dažas dienas pirms nometnes atbrīvošanas Eriks mira.

Klausoties šo svētrunu par kalpošanu miera evaņģēlijam, par pareiziem apaviem un pareizo ceļu, es sapratu, ka ļoti gribu, lai mana draudze dzird šo svētīgo aicinājumu.

Kāpēc Tev šis temats likās tik saistošs, ka vēlēties ar to padalīties arī draudzē? Kāda ir vēsts galvenā doma?

R. Kluzē uzdeva jautājumu – vai kristieši ir aicināti aizstāvēties vai uzbrukt? Uz ekrāna parādījās cietoksnis, no kura šauj ugunīgas bultas. Mēs esam Kristus armijas kaujinieki, mums ir Viņa dots apbruņojums. Mums tikai jāpaklausa savam Vadonim un jāuzbrūk cietoksnim, kurā sātans tur gūstā pieviltus cilvēkus. Mūsu draugus un paziņas. Gūstekņiem jāiznāk ārā, lai baudītu brīvību, ko dod mūsu Pestītājs.

Kas, Tavuprāt, būtu svarīgākais, lai Jēzus sekotāji vēlētos piederēt Viņa kapulīdumam un bezbailīgi stātos pretī netaisnībai?

No visas sirds ir jāmīl Jēzus Kristus. E. Liddells teica: "Mēs visi esam misionāri, lai kurp mēs dotos, mēs vedam cilvēkus vai nu tuvāk Kristum, vai prom no Viņa." Šajā svētrunā Rons Kluzē aicināja nopietni izpētīt vēstules Efeziešiem 6. nodaļu. No sātana ugunīgajām bultām nevar paglābties bēgot, pagriežot muguru, bet, „kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam”, aiz ticības vairoga pilnā apbruņojumā iet uz priekšu, atkarot dvēseles ienaidniekam.

Šajos kopīgi pavadītajos brīžos kaut ko jaunu noteikti uzzināja ikviens. Un no jauna saņēma ierosinājumu satvert Dieva piedāvāto bruņojumu, lai dzīves cīņās pastāvētu paši un pēc Dieva aicinājuma steigtos palīgā arī citiem!

Sandra Piene

■ Mūzikas svētki Ziedoņa zālē

Skaistā un saulainā 16. marta dienā Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē pulcējās ļoti daudz cilvēku, liela daļa no tiem bija adventistu draudžu brāļi un māsas. Vienā brīdī man likās, ka būs kāds dievkalpojums – savā ziņā tāds tas arī bija, ar apbrīnojamu mūziku piepildīts pasākums.

Jau ilgāku laiku Māris Žagars bija domājis par savu autorkoncertu. Pēdējais tāds notika Rīgā, Melngalvju namā, pirms 10 gadiem. Kopš tā laika viņš ir daudz muzicējis kopā ar grupu „Sliekšņi un griesti”, „Signature Sound Quartet”, aktrisi Ditu Lūriņu un citiem.

Mācot RPIVA topošiem mūzikas skolotājiem improvizāciju, viņš pats jau kopš bērnības aizrāvēs ar šo īpatnējo un skaisto muzicēšanas veidu. Viens no viņa improvizācijas darbiem vēlāk

iemūžināts notīs un izskanējis kā diplomdarbs talantīgas studentes izpildījumā. Arī 16. marta koncertā varējām baudīt šo improvizāciju par J.Sibeliusa skaņdarbu „Somija”, kuru daudzi zina kā dziesmu no Kokļu skaņām “Jēzu, ar Tevi”.

Koncerta pirmajā – klasiskajā – daļā varējām baudīt Baha, Mocarta, Šopēna un paša Māra kompozīcijas. Otrā daļā savukārt bija kā mīla tikšanās ar draugiem un ģimeni. Uztājās gan Alise Cīrulle, kura mēroja garu ceļu no Pēterburgas (kur viņa studē konservatorijā), gan vijolspēles meistarību parādīja Lueta. Varēja dzirdēt Beātes pašsacerētā dzejoļa rindas, gan arī sist ritmu līdzīgu stepu duetam (Lueta u Liene). „Sliekšņi un griesti” izpildīja 4 Viļņa Punks dziesmas. Noslēguma daļā šarmantā Dita Lūriņa Māra pavadijumā izpildīja pazīstamas un iemīļotas dziesmas no izrādēm.

Nespēdams noturēt rokās visus dāvinātos ziedus, Māris gandrīz vai apsolīja negaidīt nākamās 10 gadus, lai sarīkotu jaunus šādus draugu un mūzikas kopā būšanas svētkus.

Tatjana Tomsone

■ Idejas vecākiem un skolotājiem

18. un 19. martā Rīgā viesojās Transeiropas divīzijas Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāja Karena Holforde. Viņa ir sarakstījusi piecas grāmatas, kas noder skolotājiem un vecākiem darbam ar bērniem. Pēc viņa pašas teiktā, ir tā, ka Latvija ir pirmā mūsu divīzijas valsts, kura būs iztulkojusi visas piecas viņas grāmatas (100 radošas lūgšanu idejas/ 100 radoši svētbriži aizņemtām ģimenēm/ 100 radoši svētbriži pirmsskolas vecuma bērniem/ 100 radošas sabata aktivitātes/ 100 radošas idejas Bībeles pantu mācīšanā). Katram dalībniekam bija iespēja praktiski izmēģināt dažādas aktivitātes, kas noder darbā ar bērniem. Semināra laikā dalībnieki tika aicināti arī izdomāt jaunas idejas, piemēram, Bībeles pantu mācīšanā vai ģimenes svētbrižu veidošanā. Karena bija patīkami pārsteigta par mūsu bērnu skolotāju un vecāku idejām un radošumu, ka viņas ieteikums bija, lai nākamā ideju grāmatu gatavo mūsu bērnu skolotāji.

Dažas atsauksmes no semināra dalībniekiem:

Kristīne Elste – Grauba:

Lai arī gads ir nesen kā sācies, manuprāt, šis bija viens no vērtīgākajiem un, kas būtiski, arī praktiskākajiem semināriem šogad, kuros esmu piedalījies. Desmitiem radošu un savā vienkāršībā ģeniālu ideju - izmēģināt savām rokām, dzirdēt, pierakstīt un apdomāt; un vēl pozitīvā atmosfērā - smaidīgās mammas un bērnu skolotāji, kas arī pildīja uzdevumus un dalījās rezultātos ar citiem. Šādi treniņi burtiski atraisa radošo domāšanu un ļauj uz visu pavērties bērna acīm; kā arī mēs iemācāmies atrast kādu dievišķu aspektu jebkurai lietai telpā vai dabā, lai caur to varētu bērniem stāstīt par Dievu, ļaut Viņu iepazīt tuvāk.

Jāpiekrīt Karenai, ka mēs, vecāki un arī audzinātāji, esam tie, kuru rokās ir iespēja padarīt katru sabatu neaizmirstamu, bērniem īpaši gaidītu. Apziņa, ka šobrīd būvējam mūsu bērnu bērnības atmiņas, ir varena un ietver lielu atbildību. Protams, nav viegli izkonkurēt spilgtos telefonu un datoru ekrānus pusaudzū acīs vai motivēt viņus izpildīt konkrētu uzdevumu, tāpēc arī šie treniņi un jau gatavās aktivitāšu idejas ir nenovērtējams atbalsts mums visiem, kuri strādā ar bērniem ikdienā!

Kristīne Negriba:

Audzino savu mazo, trīsgadīgo meitiņu, daudz biju internetā meklējusi idejas, kā padarīt ģimenes svētbrižus interesantus, īpašus un caur tiem iepazīstināt ar Dievu un Viņa lielo mīlestību. Šie semināri bija Dieva atbildēta lūgšana, kas deva brīnišķīgas idejas, atbildes uz jautājumiem, praktiski piemēri, iespēja pašai darboties. Lekcijas bija ļoti noderīgas, un gaidu ar nepacietību, kad tās varēšu realizēt savā ģimenē.

Diāna Millere:

Pateicos par brīnišķīgu noorganizēto semināru. Priecājos par tik daudz praktiskajām idejām. Ļoti patika doma, ka gatavoties sabatam vajadzētu jau ceturtdien, lai visu paspētu. Viss rūpīgi jāizplāno, iesaistot visus ģimenes locekļus. Bērni var padomāt, kuru saldo ēdienu labprāt baudītu sabatā, un paši var piedalīties tā pagatavošanā. Kopā ar bērniem var pagatavot galda paliktņus, kurus izmanto sabata galda noformēšanai. Svētku noskaņai var izmantot sveces, fonā ieslēgt garīgu mūziku. Rūpīgāk jāizplāno sabata pēcpusdienas, padomājot par katra ģimenes locekļa interesēm, kas sagādā prieku. Paldies arī par atmiņas pantu un pielūgsmes idejām. Daudz jauna varēšu ieviest draudzē, mācot bērnus un pusaudzus.

Viena no idejām bija veidot plakātus ar aitiņas pantiem. Gribētu pamēģināt izveidot nelielu filmu, kur bērni ierunā mācīto pantu, lai vēlāk to parādītu draudzei. Interesantas idejas arī izskanēja no brāļiem un māsām, kuri apmeklēja šo semināru. Paldies, šis seminārs mani iedvesmoja.

Mārīte Lipska

Apmācības sievietēm

19. februārī Baznīcas ielā 12a pulcējās sievietes uz kārtējām Ģenerālkonferences sertificētās sieviešu kalpošanas programmas apmācībām, kas jau notiek vairākus gadus. Šajā reizē mēs noslēdzām trešo līmeni un novembrī uzsāksim pēdējo - ceturto līmeni. Šos seminārus regulāri apmeklē ap 40 sievietēm, bet katru reizi ierodas arī kādas, kas iepriekš nav bijušas. Seminārus vada Transeiropas divīzijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Klāra Sančesa – Šūte. Nākamais šāda tipa seminārs būs 5. novembri, ja kādas sievietes vēl vēlsies pievienoties, to droši varēs darīt. Apmeklējot šos seminārus, daudzas ir guvušas jaunu iedvesmu un spēku turpmākai kalpošanai. Lūk, dažu sieviešu pārdomas par iegūto no semināriem.

“Iepazīstoties ar paredzēto apmācību kursu, biju pārsteigta, cik plašs ir apgūstamo tematu loks. Šeit uzzināju vairākas lietas, par kurām vispār nebiju iedomājusies, ka tā ir Sieviešu kalpošanas joma. Ar interesi braucu uz katru semināru, bet, prom dodoties, prātā nāk Jēzus vārdi: “Ej mājās, stāsti savējiem...” – to, ko esi no jauna apgūvusi. Tā ir lieliska gan teorētiski, gan praktiski izglītojoša programma ne tikai draudzes sievietēm, bet arī vīriem.”

“Praktiski viss mani uzrunā, kas notiek šajos semināros. Pēc pēdējās reizes mani uzrunāja Bībeles pants no Sal. pam. 25:11, ka mūsu vārdiem ir jābūt kā zelta āboliem sudraba traukos. Tas liek pārdomāt, kā es runāju ar saviem līdzcilvēkiem, vai nesāpinu, neievainoju.”

“Apmeklējot seminārus, es iegūstu jaunas zināšanas par attiecīgo tēmu, tā ir iespēja satikt sievietes no visām Latvijas draudzēm, pārrunāt dažādas situācijas draudzē, dalīties ar padomu, pieredzi, saprast, kas jāpilnveido pašu draudzē. Ļoti vērtēju arī iespēju satikties ar māsām un pabūt sadraudzībā.”

“Esmu apgūvusi daudz prasmju, kas man palīdz saskarsmē ar apkārtējām sievietēm. Paaugstinoties manam zināšanu līmenim, es varu labāk veikt man uzticētos pienākumus un būt noderīgākai. Pēc semināru nodarbībām esmu kļuvusi daudz atvērtāka un spēju labāk izprast kalpošanas nozīmi un specifiku. Esmu ļoti pateicīga par gūtajām zināšanām un stiprinājumu.”

Mārīte Lipska

Reformācijas svētki

Daudzi no jums esat pamanījuši gan uz Rīgas ielām, gan savu draudžu ziņojumu standos un izdevumos informāciju par pasākumiem saistībā ar Reformācijas 500. gadadienu.

1517. gada 31. oktobrī Mārtiņš Luters pie Vitenbergas baznīcas durvīm pienagloja savas 95 tēzes – iebildes pret indulgenču pārdošanu. Tā bija redzamā daļa no viņa garīgiem meklējumiem un cīņas pret veco sistēmu, kad visu – arī grēku piedošanu – varēja nopirkt. Ar savu dzīvi un darbību viņš kļuva par pamatlicēju protestantisma kustībai. Šo datumu katru gadu visā pasaulē atzīmē kā Reformācijas svētkus, bet šogad savdabīgajai Reformācijas dzimšanas dienai ir 500 gadu jubileja.

Adventes Vēstis rudenī pievērsīsies šim notikumam vairāk, bet vēlējos pieminēt vienu īpašu pasākumu Rīgā; 18. martā Rīgas pašā centrā, Doma laukumā, visas dienas garumā stāvēja un interesentus laipni gaidīja īpašs autobuss „Roadmap”, kurš ceļo pa Eiropu jau kopš 2016. gada novembra, piestājot kopā

68 pilsētās. Pēdējā pietura būs, protams, pati Vitenberga, kur 20. maijā notiks plaši svētki ar iespēju apmeklēt ekspozīciju “Ceļi uz brīvību”.

„Roadmap” Rīgas apmeklējuma laikā varēja iepazīties ar video un drukātiem materiāliem (tos es izmantoju, gatavojot šo ziņu). Video varēja dzirdēt arī mūsu garīdznieku pārdomas par Reformāciju un tās nozīmi Latvijā. Kristīgās baznīcas katru stundu veidoja savas prezentācijas par Reformācijas tematu, bet dienas noslēgumā Rīgas Domā notika īpašs dievkalpojums. Tā kā mūsu ģimenei diena jau bija pietiekami piesātināta, pacietības palikt uz vakaru dievkalpojumu plkst. 18:00 nebija. Bet filmēja Latvijas TV, par ko liecināja īpašs TV ierakstu autobuss.

Par Mārtiņu Luteru, viņa laiku un darbību ir grāmatas un filmas. Es jums iesaku izlasīt E.G. Vaitas „Lielā cīņa” nodaļas par viņu, kā arī par citu reformatoru (Husa, Jeronima utt.) dzīvi un rīcību. Viņi savā laikā un sabiedrībā bija kā Dieva gaisma.

Tatjana Tomsone

LŪGŠANU BROKASTIS UN CITI PASĀKUMI ĢIMENĒM

26. februārī Rīgas 1. draudzes laulātie pāri tikās kopā uz Lūgšanu brokastīm. Ģimenes tika uzrunātas pārdomāt un diskutēt par tēmu “Kā būt par Gaismu un Sāli”. Secinājām, ka būt gaismai nozīmē palīdzēt cilvēkiem saredzēt Dieva mīlošo raksturu un Viņa vērtības. To vislabāk parāda mūsu ikdienas dzīve kā kristiešiem.

Ir rakstīts: “Kārtīga, pareizi audzināta ģimene ir kristietības spēka vislielākais pierādījums, kādu vien tas par labu var sniegt pasaulei. Tas izteiks patiesību tā kā nekas cits, jo tā ir dzīva liecība par patiesības pārveidojošo, sirdi cēlinošo spēku.” (Elena Vaita “Kristiešu māja”)

Būt zemes sālīm nozīmē palīdzēt cilvēkiem piedzīvot (izgaršot) Dieva mīlošo raksturu, veidojot kontaktu, kas ir mīlošs, pozitīvs un garīgo vērtību pildīts. Cilvēkiem mums apkārt ir nepieciešama draudzība, smaidi, pieķeršanās, iedrošinājums, respekts, palīdzība, pateicība un daudzas citas mazas dāvanas.

Dievs vēlas, lai mēs savstarpēji mijiedarbotos ar cilvēkiem gluži kā sāls, lai šie cilvēki varētu izgaršot un ieraudzīt, cik labs ir Dievs.

Rīgas 1. draudzē no 26. februāra līdz 4. martam tika nozīmēta Lūgšanu nedēļa par ģimenēm, tāpēc Lūgšanu brokastu laikā katra ģimene izvilka lūgšanu kartīti, kur ierakstīja savas ģimenes locekļu vārdus, vienas draudzes ģimenes vārdus (kuru viņi izvilka) un kādas citas ģimenes vārdus (draugi, kaimiņi utt.). Nedēļas garumā īpaši lūdzām par ģimenēm, un noslēgums šai nedēļai bija Ģimeņu kalpošanas dievkalpojums “Gaismas

bērni”, kur ar svētrunu kalpoja Draudžu savienības bīskaps Vilnis Latgalis. Tagad visa draudze tika aicināta pārdomāt, kas ir nepieciešams, lai mēs būtu, kas nes Kristus gaismu. Lai tādi mēs būtu, tad galvenie nosacījumi paliek: regulāra lūgšana (personiska/ ar ģimeni/ draudzē), regulāra Bībeles lasīšana un izpēte (personiska/ ar ģimeni/ draudzē) un kalpošana (personiska/ ģimenē/ draudzē). Turpmākie Rīgas 1. draudzes Ģimeņu kalpošanas nodaļas pasākumi ir plānoti vienu reizi mēnesī. Tās būs Ģimeņu pēcpusdienas “Kā kļūt par VISLAIMĪGĀKO ĢIMENI”, kas ir domātas laulātiem pāriem un topošajām ģimenēm.

25. martā pl. 14:00-16:00. Tēma: Kā vīrietim saprast sievieti un sievietei vīrieti?

15. aprīlī pl. 14:00-16:00. Tēma: Kas ir veiksmīgu attiecību pamatā?

20. maijā pl. 14:00-16:00 Tēma: Kā atrisināt jebkuru konfliktu?

Pasākumos būs garšīgas pusdienas, interesanta un izzinoša tēma, iespēja uzdot jautājumus un saņemt atbildes, kā arī iespēja pavadīt laiku divatā. Sīkāka informācija pa mob. 29948903.

Dažas atsauksmes no Lūgšanu brokastīm:

Anda un Agnis Āriņi: Pasākums mums ļoti patika. Bija garīgas pārdomas, diskusija, sadraudzība, lūgšanas un bagātīgas brokastis. Varējām dalīties savā pieredzē par laulības dzīvi. Forši bija tas, ka varējām redzēt, cik daudz un dažādu pāru ir mūsu draudzē, un tādas tikšanās mūs vairāk saliedē.

Kristiana un Kārlis Mičuļi: Šādā pasākumā ar it kā pazīstamiem cilvēkiem sanāk personiskākas un dziļākas sarunas, līdz ar to arī sanāk tuvāk iepazīties. Tā kā pasākums bija mērķēts uz konkrētiem cilvēkiem – laulātiem pāriem-, tad visiem jau ir kaut kas kopīgs, un ir interesanti diskutēt, jo visi saskaras ar līdzīgām problēmām, līdz ar to var dalīties ar risinājumiem un pārdomām. Tādos pasākumos ir ģimeniska vienotības sajūta, kuru ir grūtāk izjust citos pasākumos vai dievkalpojumā, tādejādi padarot šādu pasākumu īpašu.

Anitra un Ilgonis Rozes: Ieguvumi ir vairāki: pavadīt laiku kopā vīram ar sievu, turklāt pavadīt to, pārdomājot gan mums kā ģimenei, gan mums kā kristiešiem svarīgas lietas - vai Svētais Gars ir Tas, kurš mājā mūsu namā, mūsu ģimenē, vai tas, ko atspoguļojam savās ikdienas gaitās, tas, kādus mūs kā ģimeni redz apkārtējie, nes patieso vēsti par Dievu, kuram ticam. Turklāt mums kā ģimenei ir vieglāk pamanīt citas ģimenes vajadzības, jo mums tās nav svešas - attiecības ar bērniem, vienam ar otru, sadzīvīskās rūpes un daudz kas cits ģimenēm ir tāds, kā nav cilvēkiem, kuri dzīvo vieni. To visu bija iespēja pārdomāt. Turklāt tas bija lielisks sadraudzības laiks. Bet lūgšanas par konkrētu draudzes un ārpus draudzes ģimeni palīdz tuvināties viņiem, iepazīt viņus labāk, ieraudzīt viņu priekus un bēdas un nest to visu Dieva priekšā, tas stiprina arī draudzes ģimenes kopību.

Rīgas 1. draudzes
Ģimeņu kalpošanas nodaļa

LIELDIENAS: KRISTUS CIEŠANAS, NĀVE UN AUGŠĀMCELŠANĀS

Šajā izdevumā redakcija lēma, ka atbilstoši mēneša tēmai būtu labi, ja vairāki mūsu pašu Latvijas autori izveidotu Lieldienu tematiskus rakstus. Tā nu tie ir četri: Lieldienu hronoloģija, Kristus ciešanas, nāve un augšāmcelšanās. Jāuzsver, ka neviens no tiem nav tulkots, bet visi ir Lieldienām veltīti oriģināldarbi, kas "Adventes Vēstīs" ir pirmo reizi. Šie raksti atklāj, cik nozīmīgas adventistu draudzēm ir šīs ar Jēzu Kristu saistītās tēmas. "Paaugstiniet Kristu!" mūs skubina Praviešu Gara liecības. Tikai Kristus ir adventes vēsts centrālā doma.

Trīs dienas un trīs nakts

Rakstīt par evaņģēliju hronoloģiju ir samērā sarežģīti, jo evaņģēliju sarakstītāji īpaši nerūpējās par hronoloģisko saskaņu pat savā starpā. Tādēļ pastāv zināmas grūtības ar Jēzus Kristus darbības secības rekonstrukciju. Īpaši šim nolūkam ir izveidotas tā sauktās evaņģēliju harmonijas, kur paralēlos tekstos tiek hronoloģiski saskaņoti evaņģēliju teksti, taču arī tie pilnībā atjaunot notikumu hronoloģisko secību nespēj. Taču no otras puses, tieši evaņģēliju pēdējo notikumu hronoloģija ir viens no Bībeles precīzi-

tātes pierādījumiem. Te pastāv saskaņa visos četros evaņģēliju tekstos, lai gan ne pilnīgi visās detaļās, pēdējo trīs dienu notikumos Kristus dzīvē.

Daniela grāmatas 9. nodaļas praviotojums

Septītās dienas adventistu draudze seko Jāņa evaņģēlijā trīs reizes minētajai Pashas pieminēšanai (2:13; 6:4; 12:1), kas veido trīs ar pusi gadu ilgās kalpošanas interpretāciju. Bībeles teksts mums nesniedz precīzu Jēzus kalpošanas iesākuma datumu. Šo apstākli izmanto

atsevišķi Bībeles teksta kritiķi. Tomēr adventisti komentāros norāda, ka tas ir noticis pirmā gadsimta 28. gadā, vadoties no praviotojuma interpretācijas Daniela grāmatas 9. nodaļā. Šajā nodaļā ir minēts, ka tiek noteikts 490 dienu (gadu) periods, kad nāks Ķēniņš Mesija. Šis notikums tiek attiecināts uz Kristus pirmo atnākšanu. Tā ir standarta vēsturiskā interpretācija, kas ir bijusi pazīstama kopš Reformācijas laika. Saskaņā ar šī praviotojuma interpretāciju, Golgatas notikums ir bijis mūsu ēras pirmā gadsimta 31. gadā.

Daniela 9. nodaļas pravietojuma shēma:

70 nedēļu dienas jeb 490 dienas/gadi.

Šī pravietiskā perioda noslēdzošā nedēļa

457. g.p.m.ē.	28. g.	31. g.	34. g.
483	3,5	3,5	

Šī pravietojuma laika 490 gadu periods iesākas Persijas ķēniņa Artaksērksa laikā, kad viņš 457. g. p. m. ē. izdeva pavēli par Jeruzalemes atjaunošanu. Un šis periods noslēdzas mūsu ēras pirmā gadsimta 34. gadā. Šī perioda svarīgākā ir noslēdzošā nedēļa jeb pēdējie septiņi gadi, kuru vidū tiek pārtraukta tempļa upurēšana, jo tika pienests īpašs Upuris. Tas sanāk pirmā gadsimta 31. gadā. Šī noslēdzošā nedēļa iesākas 28. gadā, kad Kristus tika kristīts Jordānas upē. Periods noslēdzas 34. gadā ar Stefana nogalināšanu, kas aprakstīts Apustuļu darbu grāmatā.

Kurā gadā Jēzus ir sists krus-
tā?

Adventistu Bībeles komentāros tiek pieņemts, ka tas ir 31. gada 25. marts, lai gan populārs datums ir 30. g. 7. aprīlis un arī 33. g. 3. aprīlis (šajā gadā ap šo laiku notika saules aptumsums, ja vien aptumsumu Kristus nāves brīdī izraisīja dabiski cēloņi). Karaļa Džeimsa Bībelē (Ašera-Loida piezīmēs) tiek minēts, ka tas ir noticis 33. g., ja pieņem, ka 17. gs. jūdu kalendārs sakrīt ar 1. gs. kalendāru. Taču, ja ir 33. g., tad pēc kalendāra Pasha iekrīt 21. martā, kas vairs nesaskan ar nisanas mēnesi, bet gan adara II mēnesi. Taču pēc jūdu kalendāra ir jābūt nisanas mēnesim, tādēļ attiecīgiem

Vadoties no pravietojuma Daniela grāmatā 9. nodaļā, sanāk, ka pravietojums ir piepildījies 31. g. Tomēr jautājums paliek atvērts. Tā kā Kristus ticis kristīts ķeizara Tibērija valdīšanas 15. gadā (Lk. 3:1), tad šis gadskaitlis nedod nepārprotamu atbildi, jo, pieskaitot trīs ar pusi gadus, mēs varam iegūt 30. g. pavasari. Ko īsti nozīmē ķeizara Tibērija valdīšanas 15. gads? Tas tiek skaitīts kopš Tibērijs bijis iecelts par līdzvaldnieku kopā ar ķeizaru Augustu 12. gadā, vai tomēr no datuma, kad Augusts 14. g. 19. augustā nomira? Vai Lūka izšķir tronī kāpšanas datumu no kronēšanas datuma? Vai Lūka šajos 15 gados kā veselu gadu iekļauj arī īso laika periodu starp ķeizara Augusta nāvi un romiešu Jauno gadu? Kuru kalendāru Lūka pielieto, kad saka: Tibērija 15. valdīšanas gads – romiešu vai jūdu? Precīzas atbildes uz šiem jautājumiem mūsdienās nespēj dot neviens pētnieks. Arī citu pārvaldnieku valdīšanas laiku pieminēšana Lk. 3:1 nedod palīdzību. Saikne starp krustā sišanas dienu un Pashas svētkiem

Saskaņā ar svētku secību, ceturtdienas vakarā, kad mācekļi sapulcējās augšistabiņā, bija nisana mēneša 14. datums. Tas pēc saulrieta sanāca sataisāmās dienas vakars. Mācekļi kopā ar Jēzu ēda Pashas jēru. Šajā vakarā Kristus

– piektdienas – pusdienlaikam, kad viss raugs tiek iznīcināts. Piektdienas pēcpusdienā tiek kauts upura jērs, kas sakrita ar Golgatas krusta Upuri. Šajā laikā jūdi cepa Pashas jēru un ēda Pashas mielastu. Piektdienas vakarā pirms saules rieta Jēzus tiek noņemts no krusta un ielikts kapā. Apbedīšanas ceremoniju nebija iespējams noturēt līdz galam, jo rietēja saule un mācekļi pavadīja sabata dienu klusu pēc bauslības (Lk. 23:56).

Sabats tobrīd bija īpaši liels (Jāņa 19:31), jo tas sakrita ar Pashas svētkiem. Pēc jūdu svētku priekšrakstiem, tā bija arī pirmā diena neraudzēto maīžu svētkos. Svētdienas dienā templī notika pirmā ražas kūlīša līgošana Dieva priekšā. Šajā dienā Kristus augšāmcelās.

Kristus kalpošanas noslēdzo- šo notikumu hronoloģijas tabula

Tālāk lejā tabulā ir redzams evaņģēliju noslēguma notikumu dienu sadalījums. Tā kā diena iesākas ar saulrietu, tad Vakarēdiens augšistabā, sanāk, ir noticis ceturtdienas vakarā pēc mūsu uztveres, bet piektdienas vakarā pēc Bībeles hronoloģijas.

Tabulā vidusjoslas gaišie lodziņi ir dienas gaišā daļa, bet tumšie – diennakts

Lieldienu notikumu hronoloģija

13. nisans	14. nisans	15. nisans	16. nisans
ceturtdiena	piektdiena	sabats	svētdiena

Vakarēdiens augšistabā Golgata Jēzus augšāmceļas

datumiem sader vienīgi 1. gadsimta 31. vai 30. gads. Tomēr mūsdienās vēl aizvien nav atbildēts jautājums, kuru kalendāru jūdi ir lietojuši 1. gs. Palestīnā.¹

noteica Piemiņas mielastu. Šajā dienā jūdi, vadoties no Mozus likumiem, izmet no savām mājām raugu, kas simbolizē tiem grēku.

Šī rauga iznīcināšanas procedūra viņiem notiek līdz nākamās dienas

tumšā daļa (nakts). Augšdaļas joslā ir jūdu reliģiskā kalendāra datumi (nisana mēnesis). Apakšējā joslā ir nedēļas dienu nosaukumi. Ar bultiņām ir norādīta evaņģēlija stāsta notikumu vieta hronoloģijā.

¹ The Seventh-day adventist Bible commentary, vol. 5., 242-266. lpp.

Trīs dienas un trīs nakts

piektdiena	sabats	svētdiena
Jēzus dus kapā		

Kurā nedēļas dienā Jēzus ir miris?

Kristīgā pasaule jau sen ir vienprātis, ka tas ir noticis piektdienas pēcpusdienā, apglabāts kapā piektdienas vakarā pirms saulrieta, sabatu dusējis kapā, bet pirmajā nedēļas dienā agri no rīta Viņš augšāmcelās no mirušajiem. Mt. 12:40 Jēzus pravieto, ka Viņš pavadīs trīs dienas un trīs nakts kapā. Mūsdienu izpratnē tas būtu 72 stundas. Taču vai tas būs Jēzus laika Tuvo Austrumu izpratnē? Austrumu klausītājam te nebija grūtību uztvert domu.

475. lpp.² Tāda ir ebreju laika skaitīšanas metode. Viens gabaliņš no dienas tiek uzskatīts par veselu (24 stundu) dienu, ja tas pieder pie laika perioda. Tāda ir ebreju sarunas forma, kas ir lietota Vecās un Jaunās Derības rakstos. Nepieciešams salīdzināt rakstu vietas vienu ar otru, lai saprastu, kas tur rakstīts. Piemēram, ķēniņš Rehobeāms sacīja savai tautai, lai tie iet un nāk atkal pēc „trīs dienām”, un tauta atnāca pie viņa „trešajā dienā” (2. Laiku 10:5, 12). Starp pirmo un otro sarunu bija mazāk nekā 72 stundas. Tas bija „parīt” jeb dienā pēc rītdienas.

Šī tabula ilustrē, ka teiciens „trīs dienas un trīs nakts” ir alegorisks izteikums, kurš apzīmē aptuvenu laiku, kas tikai daļēji ietver trīs dienas un trīs nakts, taču šis izteikums bija saprotams Jēzus klausītājiem. Un arī mūsdienu lasītājiem tam nevajadzētu sagādāt grūtības saprašanā.

Kad piepildās pravietojums par trešo dienu?

Tas piepildījās pirmajā nedēļas dienā agri no rīta (Mt. 28:1, Marka 16:9). Šajā pat pirmajā nedēļas dienā mācekļi

Jēzus sacītais par „trīs dienām un trīs naktīm” bija vārdu savienojums, kurš bija labi saprotams klausītājiem un vienlaicīgi norādīja uz pravieša Jonas zīmi.

Taču grūtības tas sagādā atsevišķiem mūsdienu klausītājiem, kuri rīkojas pat tik radikāli, ka šī izteikuma dēļ atļaujas kritizēt draudzes mācību, jo uzskata, ka Jēzus esot bijis kapā precīzi 72 stundas, ne sekundi ilgāk un ne sekundi mazāk.

Pat ja šīs trīs dienas un nakts nozīmēja, ka tiek skarta tikai viena stunda no piektdienas un viena stunda no svētdienas, tika saprasts, ka tās ir trīs dienas un nakts. Tās nav “burtiskas” trīs dienas un nakts. Jēzus sacīja, ka „trešajā” dienā Viņš celsies augšā no mirušajiem (Mt. 16:21, 17:23, 20:19, Lūk. 13:32, 24:46).

Autoritatīvs materiāls ir Jūdu Enciklopēdijā, kur zem šķirkļa „diena” rakstīts: „Jūdu sabiedriskajā dzīvē daļa no dienas var tikt uzskatīta par vienu dienu. Piemēram, ja bēres notiek vēl pēcpusdienā, šī diena tiek pieskaitīta pie septiņām sēru dienām, īss brītiņš septītajās dienas rītā tiek skaitīts par septīto dienu, apgriezīšana notiek astotajā dienā, lai gan pirmā diena var būt tikai dažas minūtes pēc bērna piedzimšanas, kas tiek skaitīta par vienu dienu.” Vol.4,

Jēzus nav atstājis šo teicienu bez izskaidrojuma, jo zināja, ka kristieši nākamajos gadsimtos var pārprast. Tāpēc Kristus šo teicienu ir izskaidrojis, lai nebūtu šaubu: „Redzi, Es izdzenu ļaunos garus un dziedinu slimos šodien un rīt, bet parīt Es būšu galā. Tiešām, Man vēl šodien un rīt un parīt jābūt ceļā, jo neklājas pravietim mirt ārpus Jeruzalemes.” (Lk. 13:32-33) Cik vienkārši Jēzus to ir izskaidrojis! To var saprast pat bērns! Trešā diena vienmēr ir nākamā diena pēc rītdienas. Kad Jēzus runāja par to, ka trešajā dienā Viņš celsies no mirušajiem, Viņš atsaucās uz Jonas grāmatu, tāpēc izmanto šo frāzi. To saprata pat farizeji un rakstu mācītāji, jo gāja pie Pilāta un lūdza, lai viņš nozīmē pie Jēzus kapa sardzi līdz trešajai dienai un nevis pēc trešās dienas.

Tabulā parādīta evaņģēlija liecība, ka Kristus kapā bija no piektdienas vakara līdz svētdienas rītam. Jēzus trīs dienas un trīs nakts kapā:

ceļā uz Emmaus sarunājās ar Jēzu (Lk. 24:1) un saka, ka ir pagājušas “trīs dienas” (Lk. 24:21). Nepārprotami, ka mācekļi bija sapratuši, ko nozīmē šīs „trīs dienas”. Jēzus Kristus augšāmcelās no mirušajiem saskaņā ar Rakstiem trešajā dienā (1Kor. 15:4). Kad Jēzu sita krustā? Dienā pirms sabata iesākšanās, jo sievas piektdienas vakarā nepaguva pabeigt Jēzus apbedīšanas procedūru un tuvojās sabats (Lk. 23:54).

Mēs varam secināt, ka Jēzus sacītais par „trīs dienām un trīs naktīm” bija vārdu savienojums, kurš bija labi saprotams klausītājiem un vienlaicīgi norādīja uz pravieša Jonas zīmi. Kristus kapā bija no piektdienas vakara līdz svētdienas rītam. To apstiprina arī evaņģēlija teksts. Saskaņā ar Daniela 9. Nodaļu, mēs varam noskaidrot svarīgos gadskaitļus, kas saistās ar Kristus kristībām un nāvi pie krusta.

Andris Pešelis
Rīgas 7. draudzes
mācītājs

² https://en.wikisource.org/w/index.php?title=Page:Jewish_Encyclopedia_Volume_4.pdf/505&action=edit&redlink=1

Alfrēds Jākobsons
mācītājs emeritus

ATBILDE UZ DZĪVES CIEŠANĀM – KUR TO ATRAST?

Dzīves ciešanas – tā ir realitāte, tā ir smaga problēma, kas skar visus un visu ap mums apkārt esošo. Skumji! Kā dzīvot?

Neapšaubāmi, ka cilvēki ir cēlušies izvairīties vai novērst ciešanas ar dažādiem līdzekļiem. Pārsteidzoši, ka tieši cilvēki paši lielā mērā ciešanas izraisa sev un citiem gan nezināšanas, gan savas pārgalvības un egoisma vadīti. Par nožēlu, ciešanu posts visā pasaulē pieaug un turpinās.

Pastāv daudzi cilvēku skaidrojumi par ciešanām un to izcelsmi. Kā var novērst esošās sekas, ja nav atrasts patiesais iemesls? Pareizu atbildi nevar sniegt, ja cilvēks nepazīst pats sevi un nepazīst To, kurš ir visas patiesās gudrības un svētību avots. *“Tā saka tas Kungs: “Gudrais lai nelielās ar savu gudrību, stiprais lai nelielās ar savu spēku, bagātais lai nelielās ar savu bagātību! Bet kas grib lielīties, lai lielās ar savu atziņu, ka viņš Mani pazīst un zina, ka Es esmu tas Kungs, kas uztur virs zemes žēlastību, patiesību un taisnību; jo uz tādiem Man ir labs prāts”, - saka tas Kungs.” (Jer. 9:22-23)*

Ko tas nozīmē? Pravielis Jeremija norāda uz to, cik pievīloša ir cilvēka pašpārliecinātā lielīšanās ar sevi, kas beidzot sagādā vilšanos. Patiess ir Jēzus sacītais: *“Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka tas iemanto visu pasauli, bet tam zūd dvēsele. Jeb ko cilvēks var dot par savas dvēseles*

atpirkšanu?” (Mt. 16:26) Turpretī tas, kurš pazīst Dievu kā savu labāko Draugu un pastāvīgi uztur ticībā visciešākās attiecības ar Viņu, iegūst Dieva brīnišķīgās dāvanas. Šīs dāvanas – gudrība, kā mīlēt Dievu un savu tuvāko, spēks, ko dod Svētais Gars Dieva apliecināšanai visdažādākos apstākļos, kā arī bagātība. Kas tad ir šī bagātība – vislielākā un visvērtīgākā? Nekas cits, kā pats Jēzus un Viņa darba turpinātājs Svētais Gars. Tas vēl nav viss. Vai ticība, cerība un mīlestība, kas plūst no Dieva mīlošās sirds, nav bagātība, kas savu nozīmi un spēku uzrāda ne jau tikai lielos pārbaudījumos, ciešanās, bet arī ikdienā, staigājot ticībā ar Dievu. Jēzus Savā lūgšanā Tēva priekšā pirms izšķirošās lielās cīņas Ģetsemanē un Golgātā piemin visus tos, kuri Viņam ļoti mīli un dārgi: *“Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu.” (Jāņa 17:3)* Kāda neaptverama Dieva dāvana – mūžīgā dzīvība kopā ar Jēzu un Viņa žēlastībā izglābtajiem!

Mums ir pamats jautāt, vai kristietis nemaz nepiedzīvo nekādas ciešanas? Vai cilvēks, kurš dzīvo pēc sava paša prāta un kuram Dievs nav galvenais dzīvē, bet labākā gadījumā tas, no kura var tikai

ņemt, nesniedzot ne pateicību, ne godu un sirsnīgu paklausību, arī nepiedzīvo ciešanas? Lūk, ko saka Dieva Vārds: *“Bet bezdievīm tas Kungs saka: “Ko tu daudzini Manus likumus un ņem Manu derību mutē, ja tu ienīsti pamācību un laid Manus vārdus pār galvu? Kad tu redzi zagli, tu esi viņam pa draugam, tu biedroies ar laulības pārkāpējiem. Savai mutei tu ļauj vaļu runāt ļaunu, un tava mēle pauž melus. Tu sēdi un runā ļaunu pret savu brāli, tu apmelo savas mātes dēlu. Tā tu dari, un kad Es ciešu klusu, tu domā, ka Es esmu tāds pats kā tu. Tādēļ Es pārmācīšu tevi un turēšu to tev acu priekšā. Ievērojiet jel to jūs, kas Dievu aizmirsuši, lai Man jūs nav jāsaplosa, un glābēji jums nebūs! Kas pienes upurim pateicību, tas tur Mani godā, un tas ir tas ceļš, kā Es tam rādīšu pestīšanu.” (Psalms 50:16-23)*

Šeit runa par liekulīgu, formālu kristieti, kurš pieradis dzīvot bez patiesības visos apstākļos, ne arī ievēro taisnīgumu un žēlastību pret citiem. Atteikšanās no Dieva vadības un aizsardzības tādu cilvēku noved ciešanās, kas viņu izposta un degradē morāli, emocionāli un fiziski.

Bez šaubām, mums kā cilvēkiem kopumā ir ciešanas, piemēram, mīla, tuva cil-

vēka nāve, smaga slimība, neuzticības parādīšana ģimenē, smagas materiālās grūtības, nelaimes gadījumi, dabas katastrofas, pazemojumi, apmelojumi, strīdi un daudz kas cits. Cilvēki, kuri Dievu neatzīst vai ir formāli, ārēji vārda kristieši, neskatoties uz stāvokli vai konfesiju, šādās ciešanās izlieto sev pieejamos aizsardzības un cīņas līdzekļus. To var nosaukt kā cīņu par savu taisnību un vainas meklēšanu citos. Tā ir ilgstoša un nesekmīga cīņa, kad sirdī paliek nemiers un ievainota sirdsapziņa. Apustulis Pāvils norāda, ka *“pasaulīgās skumjas nes nāvi”* (2Kor. 7:10). Cilvēks, ļaunā ienaidnieka pievilts, sāk redzēt savu veltīgo cīņu un apzinās, ka ir palicis bez cerības. Tas ir traģiski, tomēr vēl šodien atskan Dieva aicinājums: *“Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs to Kungu, pielūkodami, ka neviens nezaudētu Dieva žēlastību, lai nekāda rūgta sakne augstu izaugusi jums nekaitētu un daudzi ar to netiktu apgānīti.”* (Ebr. 12:14-15)

Pavisam citādi ir ar Dieva bērnu, kurš apzinās savu pastāvīgo atkarību no Dieva un pazīst Viņu. Kristietis uz Dieva Vārda pamata zina, ka ciešanu patiesais cēlonis ir grēks un tā tālejošās sekas, lāsts, kas smagi nospiež zemi.

Jo vairāk mēs personīgi iepazīstam savu Kungu Jēzu Kristu, jo labāk mēs iepazīstam paši sevi. Pārsteidzoši ir tas, ka tieši ciešanās, uzticoties Dieva žēlastības vadībai, mēs bezgala daudz iegūstam. Mēs varam sacīt: *“Ar Viņa gādību mēs, kas ticam, esam iegājuši tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo gudrību. Bet ne vien par to: mēs teicam sevi laimīgus arī savās ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada izturību, izturība – pastāvību, pastāvība – cerību, bet cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots.”* (Rom. 5:2-5)

Ļoti svarīgi ir atšķirt tās ciešanas, ko izraisām savas vainas, nekristīgas valodas un rīcības rezultātā, kas ir piedauzība citiem un atņem godu Dievam. Protams, Dievs apsola piedot patiesi no sirds nožēlojušam cilvēkam. Pavisam citas ir ciešanas Kristus vārda dēļ, kad jāpiedzīvo dažādi uzbrukumi, ierobežojumi, vajāšanas un pat dzīvības zaudēšana. Tas nav nekāds pārsteigums.

To ir piedzīvojuši un piedzīvo visi uzticīgie Dieva bērni. Tā arī lasām Dieva Vārdā: *“Visi, kas grib svētbijīgi dzīvot Kristū Jēzū, arī tiks vajāti.”* (2Tīm. 3:12)

Kristietis, ticībā dzīvojot ar Kristu, saprot, kāpēc ir tādas ciešanas, kāpēc vēl norisinās lielā cīņa starp Kristu un sātanu. Svētais Gars ir viņa Skolotājs, uzticīgais Vadītājs un pastāvīgais Iepriecinātājs visos pārbaudījumos. Viņš dod spēku piedot un panest visas grūtības, aizlūgt un nesavtīgi kalpot pēc Kristus priekšzīmes tiem, kas sagādājuši ciešanas. Tas ir liels brīnums un spēcīga liecība visa universa priekšā par Dieva mīlestības spēku.

Mums katram, ja mīlam Jēzu, tā ir liela priekštiesība un augsts pagodinājums kļūt par Kristus ciešanu līdzdalībniekiem. Apustulis Pēteris iedrošina ikvienu: *“Bet, tā kā nu jums ir daļa pie Kristus ciešanām, priecājieties, lai jūs arī, Viņam godībā parādoties, varētu līksmoties un priecāties.”* (1Pēt. 4:13) Tā jau ir liela žēlastība atrasties tik tuvu Jēzum Viņa ciešanās, iet kopā ar Viņu krusta ceļu un nonākt Golgātā. Kad sākam kaut cik vairāk saprast Kristus ciešanas, tad mums dziļā godbijībā ir jāapklust pārdomās Dieva priekšā. Ak, cik bezgalīgi liels upuris, ko pienesā Dievs Jēzū, lai mūsu grēku dēļ Jēzus nomirtu lielās dvēseles mokās, otrajā nāvē, kas pienācās mums!

Mīlestība, ko dāvina Dievs, dara gata-
vu ciest par Jēzu, būt līdzdalībniekam Viņa ciešanās, kā arī ciest par citiem, lai tiem liecinātu par pārsteidzošo Kristus mīlestību. Apustulis Pāvils raksta: *“Tad nu es esmu līkms savās ciešanās, kuras nesu jūsu labā, piepildīdams to, kas vēl trūkst no Kristus ciešanām, savā miesā par labu draudzei, kas ir Viņa miesa.”* (Kol. 1:24) Ja centīsimies no visas sirds saprast Kristus ciešanu iemeslus, mēs iegūsim drošu ticības pārliecību un spēku tajās ņemt dalību. Apskatīsim šos svarīgos iemeslus:

- 1) *“Kristus bija vislielākais cietējs, bet Viņa ciešanas izraisīja apziņa par grēka ārkārtīgo ļaunumu un tas, ka cilvēks, ielaižoties tuvās attiecībās ar grēku, ir kļuvis akls pret tā noziedzīgo būtību ... un cik maz būs to, kas gribēs atbrīvoties no tā varas.”**
- 2) *“Kā mūsu Vietniekam un Galvotājam Kristum bija uzlikti visi mūsu noziegumi. Viņš tika pieskaitīts pārkāpējam, lai Viņš mūs varētu atpirkt no bauslības nosodījuma. Viņa sirdi spieda ikviena Ādama pēcnācēja noziegumi.”**
- 3) *“Dieva vaiga novēršanās šajā vislielākajā ciešanu stundā Pestītāja sirdi*

*plosīja ar tādām sāpēm, ko cilvēks nekad pilnībā nespēs aptvert. Šīs dvēseles mokas bija tik lielas, ka savas fiziskās sāpes Viņš gandrīz nejuta.”**

- 4) *“Viņš baidījās, ka Dievam tik pretīgais grēks starp Viņiem var radīt milzīgu atšķirtību, ... Apziņa par grēku, kas Tēva dusmām liek nākt pār Viņu kā cilvēces vietnieku, bija tā, kas Jēzum dzeramo kausu padarīja tik ļoti rūgtu un salauza Dieva Dēla sirdi.”**
- 5) *“Tēvs bija kopā ar savu Dēlu, bet šī klātbūtne nebija atklāta. Ja Dieva godība kļūtu redzama bez padebeša, tad ikviens cilvēks, kas vēroja notiekošo, aizietu bojā. Turklāt šajā briesmīgajā stundā Kristus nevarēja saņemt mierinājumu no Tēva klātbūtnes. Viņš mina viņa spaidu viens pats, un neviens no cilvēkiem nebija kopā ar Viņu.”**

Kā Kristus spēja šīs neaptveramās ciešanas izturēt? Atbildi atrodam šajā liecībā: *“Šausmīgajā tumsā, no Dieva šķietami atstāts, Kristus bija iztukšojis cilvēces posta kausu līdz pašam dibenam. Šajās briesmīgajās stundās Viņš bija balstījies uz agrāk saņemtajiem Tēva labvēlības un atzīšanas pierādījumiem. Viņš pazina sava Tēva raksturu, Viņš saprata Dieva taisnīgumu, Viņa žēlastību un Viņa lielo mīlestību. Ticībā Viņš atrada prieku Tajā, kuram paklausīt bija Viņa lielākais prieks. Kad šādi Jēzus sevi nodeva Dievam, zuda sajūta, ka Tēvs no Viņa būtu novērsies. Kristus uzvarēja ticībā.”**

To visu zinot, kāds ir mūsu Pestītājs, kā Viņš spēja ticībā uzvarēt visgrūtākajos pārbaudījumos un ja gribam būt vienmēr kopā ar Jēzu visos apstākļos, mums jāmacās katru dienu no Jēzus, kā izcīnīt ticības uzvaras. *“Jo jums vajag pacietību, lai, Dieva prātu darījuši, iemantotu apsolījumu. Jo vēl mazs brīdis, un tas, kam jānāk, nāks un nekavēsies. Bet mans taisnais no ticības dzīvos, bet uz to, kas atkāpjas, manai dvēselei nav labs prāts. Bet mēs neesam tie, kas atkāpjas uz pazūšanu, bet kas tic un iemanto dzīvību.”* (Ebr. 10:35-39).

Atbildi uz mūsu dzīves ciešanām spēj dot tikai Kristus mīlestības ciešanu kulminācija Ģetsemanē un Golgātā. Ja mūsu ceļš vadīs turp kopā ar Jēzu, tad Dieva žēlastībā varēsim būt līdzdalībnieki Kristus godības valstībā.

Piezieme: (ar * citāti no E. Vaitas grāmatas “Laikmetu ilgas)

Valdis Zilgalvis
Valmieras draudzes mācītājs

KRISTUS KRUSTS UN TĀ NOZĪME MŪSU DZĪVĒ

Bija nakts. Jēzus kavējās lūgšanā iemīļotā vietā Eļļas kalnā. Kāds nāca. Tas bija jūdu valdības vīrs Nikodēms. Jēzus, noklausījies atzinības vārdus, sacīja: *“Patiesi, patiesi es tev saku: ja kas nepiedzimst no jauna, tas nespēj redzēt Dieva valstību.”* Un uz jautājumu *“kā tas var notikt?”* Jēzus atbildēja (Jāņa 1:14-17): *“Un, kā Mozus čūsku ir paaugstinājis tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam, lai ikvienam, kas viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība. Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība. Jo Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, nevis lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur viņu tiktu glābta.”*

Jēzus lika Nikodēmam atcerēties notikumu tuksnesī. Izraēla tauta grēkoja, kā sekas nāca sods. Indīgas čūskas sakoda cilvēkus. Un tad, kad tauta meklēja palīdzību, Dievs lika sameklēt tabu un pie tā pielikt vara čūsku. Un tie, kas to uzlūkoja, tika dziedināti. Tā Kristus atklāja krusta noslēpumu un nozīmi. Lai arī cilvēce bija grimusi grēka tumsā un ļaunumā, Dievs nevēlējās pasauli tiesāt, bet izvēlējās glābt. Viņš izvēlējās piedot un atjaunot Savu līdzību cilvēkos, un atvērt mūžīgās dzīvības iespēju. Ieraugot Jēzu Jardānas krastā, Jānis Kristītājs izsaucās: *“Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku...”* Šie vārdi pēc trīs ar pus gadiem piepildījās Golgātas kalnā. Dievs pats devās pie krusta Jēzus Kristus personā un mira. Kristus kā Dievs nelika sāpes izciest citiem, bet pie krusta uzņēmās pasaules sāpes, vardarbību un ļaunumu uz sevi. Tas bija pats Dievs, kas sevi atdeva par mums. Tas liecina,

ka Bībeles Dievs nelīdzinās primitīvām dievībām, kuru dusmas var nomierināt ar cilvēčīgiem upuriem. Kristus pats cieta un mira par mums un ar mums. Dieva paša sirds cieta pie krusta. Kad Jēzus cieta kopā ar mums, Viņš identificējās ar pasaules apspiestajiem nevis apspiedējiem.

“Galu galā patiesais ienaidnieks nebija Roma, bet gan ļaunuma spēki, kas bija pamatā cilvēka augstprātībai un vardarbībai. Pie krusta Dieva valstība triumfēja pār šīs pasaules valstīm, atsakoties iesaistīties viņu vardarbības riņķu dejā. Pie krusta Jēzus mīlēja savus ienaidniekus, pagrieza otru vaigu, devās tiem līdzī vēl vienu jūdzi.¹

“Jo tik ļoti Dievs mīlēja pasauli...” Mīlestība, kas pārmaina dzīvi, ir saistīta ar savstarpēju apmaiņu, kad vietas tiek mainītas. Ja čūska Bībelē simbolizēja sātanu un visu ļauno, kas ir mūsos, un tai jāatrodas pie kauna staba, tad Golgātas kalnā Kristus ieņēma tās vietu. *“Jo grēka būtība ir, ka cilvēks liek sevi Dieva vietā, turpretī pestīšanas būtība ir, ka Dievs liek sevi cilvēka vietā. Cilvēks... liek sevi tur, kur vienīgi Dievs ir pelnījis būt; Dievs... liek sevi tur, kur vienīgi cilvēks ir pelnījis būt.”²* Pāvils to izsaka šādi (2 Kor 5:21): *“Viņu, kas grēku nepazina, viņš mūsu dēļ padarīja par grēku, lai mēs viņā taptu par Dieva taisnību.”* Kad Jēzus cieta mūsu labā, Viņš to darīja taisnības dēļ.

Lai saprastu, kādēļ Jēzum bija jāmirst, ir svarīgi atcerēties gan krusta rezultātu (par dārgu cenu iegūto piedošanu), gan krusta piedāvāto dzīves modeli (pasaules

vērtību atvēršanu). Pie krusta neizpaliek ne taisnība, ne žēlastība, bet abas tiek nekavējoties piepildītas. Ja Dievam bija jāpanāk taisnīgums, vienlaikus turpinot mūs mīlēt, tad Jēzus nāve ir nepieciešama. Šādām rūpēm par mīlestību un taisnīgumu ir jāparādās mūsu attiecībās. Mums nekad nevajadzētu samierināties ar netaisnību. Tomēr mums nebūtu jāmēģina pārspēt ļaunumu ar ļaunumu. Jēzus piedeva saviem ienaidniekiem un nomira par viņiem.

Pie krusta skatām, kā Dievs redzamā veidā un kosmiskā mērogā dara to, kas katram cilvēkam būtu jādara, lai piedotu otram. Tā arī ikviens, kas kādam piedod, nes viņa grēkus. Lai gan Dieva paveiktais ir neizmērojami lielāks.

Kāpēc tad Jēzum bija jāmirst? Arī pats Jēzus uzdeva šo jautājumu. Ģetzemanes dārzā Viņš vaicāja, vai nav kādas citas iespējas. Bet tādas nebija un nav. Pie krusta nāves moka Viņš izkliedza jautājumu: *“Kāpēc?!”* Kāpēc Viņš tika pamests? Kāpēc tas viss bija nepieciešams? Bībele atbild: mūsu dēļ.

Stāstos, kas spēj mūs visdziļāk aizkustināt, kāds piedzīvo nenovēršamu zaudējumu vai nāvi, lai dāvātu dzīvību kādam citam. Evaņģēlijs sniedz vēl ko vairāk. Tas ir patiesi stāsts par mums. Mēs patiesībā tieši piedalāmies. Ja mēs pārdomājam Jēzus Kristus krusta nozīmi mūsu dzīvē, ieraudzīsim to, ka Viņš sevi liek mūsu vietā un mūs savā, un tad mēs sāksim aptvert Dieva mīlestību un mēs tiksīm dziedināti. Mēs piedzīvosim to, ko Bībele sauc par piedzimšanu no augšienes. Mēs spēsim piedot arī citiem... Un vadīsim citus pie Glābēja. Bezgalīgā mūžība atvērsies mūsu priekšā.

¹ N.T. Wright, *Simply Christian*, Harper, 2006

² Džons Stots, *Kristus krusts* (Luterisma mantojuma fonds, 2010), 169.lpp.

Vilnis Latgalis
LDS bīskaps

VIŅŠ IR AUGŠĀMCĒLIES!

Bet pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, gaismai austot, sievas nāca pie kapa un nesa svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām. Un tās atrada akmeni no kapa noveltu. Tās gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada. Un, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām pietājās divi vīri spīdošās drēbēs. Un, kad tās pārbijušās nolaida acis uz zemi, viņi tām sacīja: "Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšāmcēlies. Pieņemiet, ko Viņš jums runājis, vēl Galilejā būdams, sacīdams: Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam grēcinieku rokās un krustā sistam un trešā dienā augšāmcelties." Un tās atcerējās Viņa vārdus. (Lūkas 24:1-8)

Viņš ir augšāmcēlies! Nāve ir uzvarēta! Kaps ir tukšs! Dārgās svaidāmās zāles vairs nav vajadzīgas. Kamēr Debesīs valdīja prieks par Dieva glābšanas plāna piepildīšanos un Kristus augšāmcelšanos, mācekļi laiku vadīja sērās un izmisuma pilnās skumjās. Tiem, kas skumst, Debesis vēlas dāvēt "galvas rotu pelnu vietā, prieka eļļu sēru drēbju vietā un svētku drānas noskumuša gara vietā" (Jesajas 61:3).

Kristus un eņģeļi sūtīja pie mācekļiem lieciniekus ar prieka vēsti par Kunga augšāmcelšanos, bet viņi nespēja un nespēja tam noticēt. Šo kopējo neticības noskaņojumu raksturo Toma sacītais: "Ja es neredzu naglu zīmes Viņa rokās un savu pirkstu nelieku naglu rētās... es neticēšu." (Jāņa 20:25) Kristus atbilde mūsu cilvēcīgām šaubām ir vienkārša, īsa un skaidra - ticība. Kristus sacīja Tomam: "Stiep šurp savu

pirkstu un aplūko Manas rokas... un neesi neticīgs, bet ticīgs!" Bībele saka: "Bez ticības nevar Dievam patikt." Ticība ir uzticēšanās gan redzamajās lietās, gan neredzamajās, gan tajā, ko saprotam, gan tajā, ko aptvert un izprast nespējam. Tāpēc Dieva pretinieks vienmēr ir centies jebkuriem līdzekļiem iznīcināt ticību, jo ticības vairogs spēj dzēst visas ļaunās šaubu, neticības un pašpaļāvības ugunīgās bultas. Ticība nozīmē pilnīgu uzticēšanos, jo uzticība ir jebkuru attiecību pamats. Jēzus Kristus nāca uz šo zemi, lai atjaunotu grēka sagrautās attiecības ar kritušajiem cilvēkiem un iedrošinātu ikvienu, pat visvājāko un grēcīgāko cilvēku, pilnīgi uzticēties Dieva glābjošajai mīlestībai. Viens no mūsu ticības apliecības stūrakmeņiem ir ticība mirušo augšāmcelšanai. Kad Pāvils, uzrunājot atēniešus, pieminēja mirušo augšāmcelšanos, lielākā daļa klausītāju viņu izsmēja. Tā bija problēma arī pirmo kristiešu draudzē. Pāvils 1. vēstulē korintiešiem raksta: "Ja par Kristu sludina, ka Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem, kā tad daži jūsu starpā saka, ka neesot mirušo augšāmcelšanās? Ja nav mirušo augšāmcelšanās, tad arī Kristus nav augšāmcēlies. Un, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana un veltīga arī jūsu ticība."

Bez šī viena ticības elementa ticība kļūst bezjēdzīga. Jo, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad arī mūsu augšāmcelšanās nav iespējama. Un tādā gadījumā arī mūsu ticība ir veltīga un bezmērķīga, jo Kristus taču nāca, lai mums dāvinātu mūžīgo dzīvību. Tieši par to runā mums visiem labi pazīstamais Bībeles

teksts: "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Jāņa 3:16)

Marta pēc sava brāļa Lācara nāvēs apļiecināja ticību mirušo augšāmcelšanai pastarajā dienā jeb pasaules gala laikā, bet viņa nespēja noticēt, ka Kristus varētu Lācaru uzmodināt jau ceturtajā dienā pēc guldīšanas kapā. Kristus iedrošina uzticēties Viņam pilnīgi visās lietās: "Tici, un tu redzēsi Dieva varenību! Kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs!" (Jāņa 11)

Pāvils, runājot par neticību Dieva augšāmcelšanās spēkam, izsakās diezgan tieši, varētu pat teikt, skarbi: "Ja mēs tikai šinī dzīvē vien ceram uz Kristu, tad esam visnožēlojamākie cilvēki." Grēka seku dēļ zaudētās Dieva līdzības atjaunošana Viņa sekotājos un Golgātas upura dēļ pieejamā mūžīgās dzīvības dāvana ir Kristus misijas pamatā. Viņa upuris par mūsu grēkiem un brīnumainā augšāmcelšanās pārraksta līdzšinējo pasaules vēsturi un atver jaunas durvis uz jaunu pasauli, kur ir mūžīgā dzīvība, bet nav grēka un tā izraisīto ciešanu, netaisnības, ļaunuma un nāves. Mums nevajadzētu koncentrēties uz problēmām, dzīves grūtībām un tumšajām dienām, jo labā vienmēr ir daudz vairāk nekā sliktā. Mums ir iemesls būt priecīgiem un pateicīgiem jebkurā dzīves situācijā, jo Kristus ir augšāmcēlies, lai dāvinātu mums dzīvību un pārpilnību. Tici, un tu redzēsi Dieva varenību! Uzticies augšāmceltajam Glābējam, un tu piedzīvosi Viņa augšāmcēlošo spēku jau šodien!

Intervēja
Tatjana Tomšone

MĀCĪTĀJU ĢIMENES PRIEKI UN NASTAS

Genārijs un Skaidrīte Roderti – daudzās draudzēs viņi ir ļoti mīli ciemiņi. Genārijs ir nu jau pensionējis mācītājs, taču viņš joprojām runā svētrunas. Tur, kuru viņu aicina.

Genārij, pastāsti, lūdzu, kāds bija tavs ceļš pie Dieva, no kādas ģimenes, vides tu nāc?

Piedzimu adventistu ģimenē. Arī abi vecvecāki bija adventisti. Cik atceros, katru piektdienas vakaru sanācām kopā, lai ar kopīgu lūgšanu iesāktu sabata dienu. Bijām 5 bērni un vecāki, kā maza draudze.

Man tie bija sevišķi vakari, kuri izšķīra arī manu turpmāko garīgo dzīvi. Tie bija pēckara gadi, un bieži vien piektdienās izcepa rupjo kviešu maizi, kura ar pienu garšoja sevišķi labi.

Atceros noskaņojumu šajos vakaros. Likās, visa daba norimst, telpu pārņem sevišķa, it kā debess būtnu klātbūtnes sajūta, iekšējs miers un laimes izjūta. To varēja izjust reāli.

Nākošā diena bija sabata diena. Uz draudzi nevarējām aizbraukt katru sabatu. Dzīvojām ziemeļkurzemes ciemā Rojā, un tuvākā draudze bija Talsos 40km attālumā. Vienīgais transports – šaursliežu dzelzceļa “mazais bānītis” – šo attālumu veica 3 stundās. Jāceļas bija 4:00 no rīta, vakaros – pl. 1:00 mājās. Šie agrie rīti arī atstāja iespaidu uz visu mūžu. Pilnīga tumsa, ejam cauri mežam uz dzelzceļa staciju, kurkst zemes vēži, priežu sils. Katru sabatu nevarējām būt Talsu draudzē, tāpēc parasti dievkalpojumi notika mājās. Tēvs pirms kara bija mācītājs Sužu seminārā. Ikdienā strādāja kā galdnieks, bet sabatos vadīja dievkalpojumus mājās. Sabatos ieradās arī citi draudzes locekļi, kuri dzīvoja Rojā. Tā mēs visi bērni augām šādā atmosfērā.

Toreiz Talsos kalpoja mūsu vecie celmlauži: E.Pavasaris, A.Jurkevics, J.Lapa. Viņi bieži brauca ciemos pie mums uz Roju. Tad vakaros notika vairāku stundu Bībeles skaidrojumi. Sevišķi atceros, kā brālis Jurkevics skaidroja Bībe-

les pravietojumus.

Bērni vienmēr bija kopā ar lielajiem, nebija tādas bērnu stundas kā šodien. Visiem vajadzēja nosēdēt, būt mierīgiem, klausīties. Tā bija norma visiem bērniem, un cik atceros – problēmas nebija. Tā pamazām ieraugām šajā sabiedrībā. Vēlāk mazliet aizrāvāmies ar sportu, it kā attālinājāmies no visa, bet tad kāds brālis no Bauskas uzaicināja uz dievkalpojumu, un pēc neilga laika 21g. vecumā slēdzu sirds derību ar Dievu. Pēc kristī-

jau 52 gadus esam kopā.

Mums ir 2 bērni un 4 mazbērni. Meita Inese Cīrule dzīvo Baltezerā. Dēls Genārijs ceļ māju Mārupē, lai turpmāk tur arī dzīvotu.

Laimīgas laulības recepte laikam gan jau visiem nav vienāda. Pamatā au ir pacietība, savstarpēja cieņa un sapratne, ka tas ir Dieva iestādījums un labākais šinī pasaulē, apziņa, ka cits variants noteikti nebūs risinājums.

bām atkal izjutu to pašu laimes sajūtu, kuru biju piedzīvojis jau bērnībā piektdienas vakaros.

Kristības notika padomju laika slepenībā pl. 4:00 no rīta. Braucām uz Mēmeli, pogoja lakstīgalas, bija 25.maijs, ziedēji kastaņkoki...

Pastāsti par savu ģimeni. Kāds ir jūsu kopīgs laimīgas laulības dzīves stāsts un recepte?

Ar dzīves draugu iepazīnos Bauskā, kad tur gāju uz Bībeles stundām, un kastaņi ziedēja... Pēc kāda gada jau laulības Talsos 1965. gadā. Šajā vasarā

Cik viegli vai grūti ir būt mācītājam? Cik ilgu laiku esi šajā kalpošanā?

Ar mācītāja praksi ir līdzīgi kā ar ģimenes dzīves praksi. Ir skumjāki un priecīgāki brīži, vieglāki un grūtāki periodi, bet visā pamatā atkal ir dotais solījums un atbildības sajūta pildīt to, ko pats esi apņēmis.

Šajā amatā mūs aicināja 1989. gada pirmajā kongresā pēckara periodā. Jau 28 gadi šajā darbā, kurus nenožēloju un par ko ir gandarījums.

Skaidrīte, ko nozīmē būt mācītāja sievai mācītāja ģimenē?

Atšķirībā no dzīves drauga, piedzimu Kurzemes vidienē, Saldū, dārznieku ģimenē, arī adventistu ģimenē. Jau no bērnības viss manā dzīvē saistīts ar vis-skaistāko kopš paradīzes laikiem, ar ziediem, puķēm, augiem.

Jau agrā bērnībā vajadzēja palīdzēt siltumnīcā sēt, ravēt, laistīt, rušināties. Un tā visa dzīve līdz pat šim laikam, viss saistīts ar šīm lietām, gan ģimenē laulības dzīvē, gan pēc aicinājuma strādāt šajā grūtajā, tomēr skaistajā kalpošanas darbā, kaut arī tas pilns raizēm, nemiera un stresa, draudzes maiņām un citām neērtībām.

Būt mācītāja sievai bieži vien nozīmē izjust vientulības un izolācijas sajūtu, saskarties vēl ar citiem stresu izraisošiem faktoriem – laika trūkumu savai ģimenei, ar draudzes locekļu izteiktu kritiku. Bet neskatoties uz šīm ēnas pusēm, tā saulainā, priecīgākā puse vienmēr ir lielākā daļa, jo draudze jau ir viena liela ģimene, kurā ietilpstam arī mēs ar saviem bērniem un visu, kas ar to ir saistīts. Lai gan bērniem bieži pietrūkusi uzmanība un atbalsta, viņi vienmēr priecājas, ka ir sludinātāja bērni.

Pašreiz manā apkalpojošā sarakstā ietilpst mana māte, kurai ir 95 gadi un kura vēl savā vecumā arī šinī pavasarī aizvien ilgojās sēt, ravēt, laistīt. Liekas, šie gēni, šis aicinājums pašai liek sirdij ietricēties šim darbam.

Kurās draudzēs ir sanācis kalpot? Kā īsi var raksturot katru? Vai visām Latvijas draudzēm ir kādas kopīgas īpašības?

Iesākām Saldus draudzē. Tas bija atmodas periods, un cilvēku atsaucība bija liela. Kalpošanā iesaistījām visu draudzi, praktiski visā rajonā, katrā mājā bijām vidēji 2 reizes. Katru svētdienu braucām ar 5 mašīnām 25 cilvēki uz Bībeles stundām, kur iepriekš bijām piedāvājuši garīgo literatūru. Veiksmīgākajā Dieva svētitā gadā draudzē caur kristībām ienāca 73 draudzes locekļi. No 56 draudzes locekļiem draudze pieauga pāri 170 un vēl jauna draudze Ezerē vairāk par 40 draudzes locekļiem. Tas bija skaists laiks, kad praktiski visa draudze iesaistījās kalpošanā. Paralēli kalpojām arī Aizputes draudzē (kopā ar sirsnīgo Dambergu ģimeni). Nākošā draudze bija dzimtā Talsu draudze. Tur kalpojām 4 gadus 20.gadsimtā un 4 gadus 21.gadsimtā jeb 1996.-2004.g. Arī tas bija laiks, kad cilvēki bija atsaucīgi, bija garīgas intereses. Arī šeit daudz piedāvājam mūsu litera-

tūru un arī daudzi atsaucās. Talsos iesākām kalpot baptistu draudzes telpās, kuras tika īrētas visu pēckara periodu.

Tad, pateicoties sevišķai vietējo brāļu atsaucībai un prasmei, izdevās no pamatiem uzcelt pirmo adventistu dievnamu Latvijā pēckara gados. Arī tas laiks ir neaizmirstams mūsu kalpošanā. No Talsiem uz Cēsīm. Arī tur cēla jaunu draudzes namu, bet šeit mazāk piedalījāmies, jo tur bija daudz prasmīgu celtnieku. Šajā draudzē arī bija daudz priecīgu brīžu un piedzīvojumu, bet šeit mūsu kalpošana aizņēma visīsāko laiku. Likās apnicīgi milzīgie pārbraucieni no Saldus uz Cēsīm katru sabatu, tāpēc lūdzām iespēju kalpot Kurzēmē. Nokļuvām Kuldīgas un Skrundas draudzē. Šeit, Kuldīgā, atkal no jauna un kopīgiem spēkiem radās iespēja uzcelt jaunu dievnamu. Šeit kalpojām vairākus gadus, bet cilvēku garīgās intereses jau bija krietni zemākas, un mantot jaunus draudzes locekļus bija daudz grūtāk.

Pēc tam, liekas 2013.gadā, atkal uz Saldus un Ezeri otro reizi, un, sākot ar pagājušā gada nogali, arī Auces draudzē, kur ir jauni izaicinājumi un kalpot grūtāk, jo mazāka atsaucība sabiedrībā. Atbildot uz jautājumu par draudžu kopīgām īpašībām, var teikt, ka pamatā jau daudz kas ir kopīgs. Tā ir sirsnība, brāļu, māsu mīlestība, atsaucība un ģimenes izjūtas draudzē. Pamatā pozitīva attieksme pret mūsu vēsti un uzticēto kalpošanu, vismaz tajās draudzēs, kur esam kalpojuši.

Varbūt ir bijis kāds īpaši spilgts ticības piedzīvojums, kalpojot draudzēs?

To varētu sacīt par piedzīvojumu Talsu dievnama celtniecības gaitā. Iesākām celtniecību ar 50 dolāriem draudzes kasē. Grūti bija īsto vietu atrast, bet bija ticība, ka viss sekmēsies: gan vietas izvēle, gan līdzekļi. Draudzes locekļi rakstīja vēstules draudzēm, vāca līdzekļus, pat no ASV draudzes. Draudzes locekļi uzpurējās pat tik tālu, ka nepasūtīja laicīgas avīzes, lai nauda būtu celtniecībai. Cilvēki deva no saviem mežiem kokus, palīdzēja ar produktiem virtuvei. Visu laiku bija ticība, ka izdosies, un īsā laikā arī piedzīvojām īstus brīnumus, līdz dievnams bija pabeigts.

Tuvojoties Lieldienām vai ir kādas atmiņas no bērnības, jaunības, saistītas ar šo notikumu?

Izpratne par Lieldienām mūsu bērnībā

bija atšķirīga no mūsdienām. Oficiāli draudzē šo notikumu īpaši nepieminēja jeb neatzīmēja. Vairāk šis notikums saistījās ar to, ka tie bija priecīgi pavasara svētki, kad bērniem bija iespēja braukt ciemos, šūpoties... Atceros, ka šajā dienā krāsoja olas, parasti sīpolu mizās, tās vārīja, un bērniem, protams, tās garšoja. Kāpēc krāsoja, tas nevienu neinteresēja. Galvenais, ka kāda ola vairāk un skaistāka nekā citās dienās. Tas pats par šūpolēm.

Cik tagad svarīgi domāt par Dieva lielo Upuri par mums visiem?

Jo tuvāk Kristus otrā atnākšana, jo svarīgāk ik dienas pateikties un atcerēties to, ko Dievs mūsu labā darījis, ka, mīlot mūs, nodeva savu Dēlu nāvē, lai mēs varētu dzīvot. Ja nebūtu Kristus augšāmcelšanās, ja nebūtu tukšais kaps, mēs līdzinātos daudzām pasaules reliģijām, kurām nav iespēju cilvēku izglābt un darīt patiesi laimīgu. Tāpēc arī ir tik svarīgi, ka ik dienas mēs esam pateicīgi Dievam par tukšo kapu, par Kristus augšāmcelšanos un Kristus cerību.

Vai Jums pašiem ģimenē vai draudzē tagad ir kādas īpašas tradīcijas, saistītas ar šo notikumu?

Šodien mēs dzīvojam ar citādu izpratni nekā pirms 50-60 gadiem. Tādēļ šodien šo notikumu varam izmantot gan draudzē, gan individuāli, lai pastāstītu cilvēkiem par Kristus darbu mūsu labad. Šo iespēju arī jāizmanto.

Cik, Jūsprāt, mūsdienas cilvēki ir atsaucīgi Dieva vēstij, un kā mēs, kristieši, varam būt noderīgi?

Mt. 24:12- „Un tāpēc ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzus izdzīsīs.” 2Tim.3:1- „Bet zini to, ka pastarajās dienās iestāsies grūti laiki.” Šīs un citas rakstuvietas norāda, ka nebūs sevišķa atsaucība Dieva vēstij. Tādēļ jo sevišķi svarīgi mūsu dienās ir atsaukties Dieva aicinājumam, būt par gaismu, par sāli šinī pasaulē (Mt.5:14), būt patiesi godīgiem kristiešiem.

Ko jūs novēlētu ikvienam, kas tagad lasa jūsu sacīto?

Būt kopā pie kristāljūras, stāvēt tās krastmalā un dziedāt (Atkl.14:3) jaunu dziesmu. Neizniekot tik dārgo dzīvības dāvanu, kuru Dievs mums piešķir. Skatīt Viņa vaigu, būt Viņa tuvumā visā mūžībā. Nekas uz šīs zemes neatsver šo iespēju. Dzīves jēga ir dzīvot tādu dzīvi, kura dod šādu iespēju.

Juris Driķis
Ogres draudze

Par vienotību jautājumā

VIENS DIEVS

Vienā, divās vai trijās personās?

„Klausies, Izraēl, KUNGS, mūsu DIEVS, ir viens KUNGS!” (5.Mozus 6:4)¹

Šie Dieva Vārdi ir labāk saprotami, salīdzinot tos ar citām Dieva Gara atklāsmēm, ar paša Kristus vārdiem un šo tulkoto vārdu nozīmi pamattekstos. Dievs un cilvēks vienā personā – Jēzus Kristus – ir lūdzis Dievu Tēvu par savu sekotāju draudzi:

„Lai viņi ir viens, tāpat kā MĒS ESAM viens” (Jņ.17:22).

Šajā tekstā viena Dievības Persona lūgšanā sarunājas ar otru Dievības Personu, un, līdzīgi citiem Bībeles tekstiem, kuros par Dievību tiek vēstīts daudzskaitlī², saka: **„MĒS ESAM viens.”** Vārds „viens” šajā tekstā ir

tulkots no grieķu – *εἷς* – *eis (heis)*; tas ietver nozīmi „vienoti”. Krievu Bībelē tas ir tulkots precīzi un nepārprotami – „едино” (vienoti) nevis matemātiski – viena Persona.

Lai tēmas jautājuma izpētē nemaldītos un nemaldinātu citus, **ir strikti jāievēro vairāki principi.**

Cilvēks savā ierobežotajā izpratnē nevar aptvert zvaigžņu sistēmu kosmoskos plašumus, kur nu vēl bezgala pārāko Radītāju. Par Dievu mēs varam nojaust „kā caur neskaidru spoguļi”³ tikai to, ko Viņš par sevi cilvēkiem ir atklājis. Mēģinājumi pašiem izprātot kaut ko vairāk ir veltīgi un neprātīgi. Mēs esam aicināti pazemībā pētīt to, ko Viņš ir atklājis. Dieva Gara atklāsmes doma, kas pierakstīta Bībelē un Praviešu Gara liecībās, ir dota viena Autora inspirācijā (iedvesmā)⁴ vienotā sistēmā un bez kādām pretrunām. Pretrunas ir tikai cilvēku atšķirīgajos viedokļos, prātojumos un tulkojumos. Tāpēc ir

jāveic attiecīgo tekstu izpēte oriģinālās valodās un eksegēze, kā arī jālūdz „gudrība no Dieva” un Svētā Gara vadība, kas „vadis visā patiesībā”.⁵

5.Mozus 6:4 centrā, līdzīgi kā daudzviet ebreju *hiamas* (invertētā paralēlisma spoguļattēla) izklāsta stilā, ir apzīmējums „DIEVS”, bet abās pusēs „KUNGS”; tos kopā saista apzīmējums „viens”.

Ko nozīmē katrs no šiem trijiem vārdiem un kādu domu vēsta šis teksts?

1) Apzīmējums – „DIEVS” ir tulkots no ebreju – „*ELOHIM*” (*daudzskaitlī*).

Vajadzētu strikti ievērot, ka, sākot jau no paša pirmā Bībeles panta, kā arī daudzviet citur Bībeles vārds „Dievs” – ebreju „*ELOHIM*” *nav vienskaitlī un nav divskaitlī, bet ir daudzskaitlī*.⁶ (Atšķirībā no citu valodu gramatikas, ebreju valodā ir arī divskaitlis, ko lieto attiecībā uz pāriem, piemēram – acis, ausis,

1 5.Moz.6:4 – 2012.g. Bībele. (Dažos iepriekšējos tulkojumos bija nepareizi ietulkots „vienīgais”, vai arī pievienots lieks vārds „vienīgais”, kas sagroza oriģinālā Teksta domu.)

2 „Dievs sacīja: „Darīsim cilvēku pēc Mūsu līdzības” (1.Moz.1:26); „Dievs Tas Kungs sacīja: „Redzi, cilvēks ir kļuvis kā viens no Mums, zināms labu un ļaunu” (1.Moz.3:22); „Jesim, nolaidīsimies un sajuksim tiem valodu, lai tie vairs nesaprot viens otra valodu” 1.Moz.11:6,7; „„Ko lai Es sūtu, un kas mums ies?” “ (Jes.6:8).

3 1.Kor.13:12

4 2.Pēt.1:21; 2.Tim.3:16: „Viss Raksts ir dots Dieva inspirācijā”; KJV: „All scripture is given by inspiration of God”

5 Jņ.16:13; Jēk.1:5

6 Par to var pārliecināties *Stronga* Bībeles vārdnīcās, kā arī *Bible Works* un citās programmās, vai pie ebreju valodas speciālistiem.

rokas, spārni utt.) Kuras tad varētu būt tā daudzskaitļa vismaz trīs Personas? Dieva Gara atklāsme Bībelē un Praviešu Gara liecībās vēsta par trijām Dievības Personām – Tēvu, Jēzu Kristu un Svēto Garu –, kas ir izcili pārākas par radītām būtnēm – cilvēkiem un eņģeļiem. Dieva – Svētā Gara darbība caurstrāvo visu Bībeli; tā ir īpaši izcelta, jau sākot no tās 2.panta. Par cik **ELOHIM** ir daudzskaitlī, (nevis vienskaitlī vai divskaitlī), tad arī Bībeles tulkojumos apzīmējumi – latviski **DIEVS**, krieviski **БОГ**, angļiski **GOD**, vāciski **GOTT**, kā arī citās valodās ir jāsaprot daudzskaitlī.

2) Apzīmējums – „viens” ir tulkots no ebreju *ehad*, kas var ietvert vairāk nekā vienu personu. Šis pats ebreju vārds *ehad* ir lietots tekstā: „Vīrs atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un tie būs

nu Personu. Abos tekstos īpašības vārds „viens”- ebreju „*ehad*” un grieķu „*eis*”- nav Dieva vārds, bet raksturo **ELOHIM** Personu vienotību, nevis solo vai *μόνος* *mono* vienotību, kas noliegta Jņ.8:16. Esošā 5.Moz.6:4 tulkojuma vārds „*viens*” var apzīmēt vairāk par vienu personu, piemēram, viens laulāts pāris - divas personas; viena ģimene: tēvs, māte un bērns – trīs utt.

3) Apzīmējums „**KUNGS**” tiek tulkots, aizstājot ebreju - **YHWH**. Tas pats vārds ir lietots 3.bauslī, kas nosaka: „Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt, jo Tas Kungs neatstās nesodītu, kas Viņa vārdu nelietīgi valkā.”⁸ Senie ebreji bijās izrunāt šo vārdu, un neviens šodien precīzi nezina, kā tas skanēja. Senie ebreji rakstīja tikai līdzskaņus – minētos četrus burtus. Šodien mēs nezinām, kādi patskaņi

Jēzus Kristus identificē sevi vienādi, bet Dievs Tēvs un Jēzus Kristus ir divas Personas.

Vēl būtu jāpiemin citviet lietotais apzīmējums – „**DIEVĪBA**” (angļu **GODHEAD**; krievu **БОЖЕСТВО**). Tas ir lietots Glikā un vecās ortogrāfijas tulkojumos, kā arī dažos angļu un krievu tulkojumos (Kol.2:9; Apd.17:29; Rom.1:20). E.Vaitas rakstos un to kompilācijās apzīmējums *Godhead* ir lietots simtām reizēm. Tas tiek lietots arī grāmatā „*Septītās dienas adventisti tic... Bībelisks 27 pamatmācību izklāsts*”, aprakstot Dievības trīs Personas 2.-5. nodaļā.¹¹

Apzīmējums „**Trīsvienība**” Bībelē netiek lietots. Vēstot par Dievību, tas neparādās arī pašas E.Vaitas rakstos; tā vietā viņa vairākkārt vēsta par „Dievības Trijotni”, „trīs Personām” un „trešo Dievības Personu – Svēto Garu”. Iespējams, ka apzīmējums „Trīsvienī-

Cilvēks savā ierobežotajā izpratnē nevar aptvert zvaigžņu sistēmu kosmiskos plašumus, kur nu vēl bezgala pārāko Radītāju. Par Dievu mēs varam nojaust „kā caur neskaidru spoguļi”.

viena miesa.”⁷ Tātad „viena miesa” var būt divās personās, un ar Bībeles vārdu *ehad* var apzīmēt vairāk nekā vienu personu, kas ir īpaši vienotas ar kaut ko kopēju. **ELOHIM** (daudzskaitlī) ir vienots ar kopēju unikāli ekskluzīvu pārākumu pār visiem radījumiem. Krievu tulkojumā 5.Moz.6:4 doma ir nepārprotamāk izteikta nekā latviešu tulkojumā: „*БОГ [...] един есть*” (един, nevis *один*). Dievs ir vienots, nevis atsvešināta, vientuļa, izolēta, viena pati solo vai mono Persona. Kristus to apstiprina Jņ.8:16: „Es neesmu viens” – grieķu *μόνος* „*monos*”.

Būtu jāievēro, ka Septuagintā – senākajā Vecās Derības tulkojumā no ebreju uz grieķu koine valodu, kuru (3.gs.pirms mūsu ēras) tulkoja 72 zinošas personas –, 5.Moz.6:4 ebreju vārds „*ehad*” (viens) tika tulkots uz to pašu sākumā minēto grieķu – *εἷς* – *eis* (*heis*), kas ietver nozīmi „vienoti”. Kristus apstiprina Jņ.17:22 *daudzskaitlī* „**MĒS** **ESAM** viens”; „viens” attiecas uz vairāk nekā vie-

vai divskaņi bija starp šiem četriem burtiem. Dažādos Bībeles tulkojumos vairākās vietās to mēdz rakstīt kā **JEHOVA**, kas ir kļuvis par transliterāru vārdu, bet daudzviet tulkojumos tas ir aizstāts ar **KUNGS** – *ГОСПОДЬ* – **LORD** – **HERRN**, kā arī citādi. Tas ietver nozīmi **PAŠEKSISTĒJOŠS**. Līdzīgu nozīmi ietver arī cits apzīmējums, ar kādu **DIEVS** – **ELOHIM** apzīmēja sevi, uzrunādams Mozu pie ērkšķu krūma: „Un **DIEVS** teica Mozum: „**ES ESMU**, kas **ES ESMU**”. Tā saki Izraēla bērniem, **ESOŠAIS** mani pie jums ir sūtījis”.⁹ Krievu tulkojumā: „*Я ЕСМЬ СУЩИЙ*”. Šo pašu **PAŠEKSISTĒJOŠĀ** **DIEVA** – **ELOHIM** apzīmējumu, attiecinot uz sevi, vairākkārt lietoja Jēzus Kristus: „Patiesi, patiesi Es jums saku: **ES ESMU** pirms vēl Ābrahāms tapa”; tas ar papildinājumu ir atkārtots arī Bībeles beigās: „Tas, kas sēdēja tronī, teica: [...] „**ES ESMU** Alfa un Omega, Iesākums un Gals”¹⁰. **DIEVS** - **ELOHIM** un

ba” netiek lietots tāpēc, ka par to gadu simteņiem ir diskutējuši filozofi un teologi, aizstāvēt visai atšķirīgus prātojums un aplamus viedokļus. Analogi kā seno grieķu mitoloģijā izdomātajiem dieviem tika pierakstītas cilvēku īpašības un kaislības, visādi prātotāji ir centušies izskaidrot arī Bībeles Dievu tā, kā Viņš to nav atklājis. Piemēram, attēlojot To gan unitārianismā, gan tādā „trīsvienībā”, kurā uz viena ķermeņa ir trīs galvas, vai arī burtiski kā tēvu, dēlu un dievmāti. Ja kādā publikācijā vai runā tiek lietots apzīmējums „Trīsvienība”, tad, lai nerastos pārpratumi, vispirms būtu jāvienojas ar auditoriju, kādā diskursā (kādā nozīmē) tas apzīmējums tiks lietots. Minētajā grāmatā „*Septītās dienas adventisti tic... [..]*” nodaļās par Dievības Personām šis teoloģiskais apzīmējums ir minēts piecas reizes skaidrā, pareizā un nepārprotamā kontekstā.

E.Vaita ar pieaugošu Praviešu Gara atklāsmi vairākkārt ir vēstījusi par trijām Dievības Personām un pret

11 SEVENTH-DAY ADVENTISTS BELIEVE... A Biblical Exposition of 27 Fundamental Doctrines Pieejams arī internetā: <http://www.sdanet.org/atissue/books/27/>

7 1.Moz. 2:24

8 2.Moz.20:7

9 2.Moz.3:14

10 Jņ.8:58; Atkl.21:5,6

nepareizām mācībām par Tām. No tā visa šeit tikai mazliet:

„Esmu pamācīta teikt: neuzticieties cilvēku viedokļiem! [...] Tiek izteikti visādi prātojumi: „Tēvs ir neredzama gaisma; Dēls ir iemiesota gaisma; Gars ir izlieta gaisma.” „Tēvs ir līdzīgs rasai, neredzamam tvaikam; Dēls ir kā skaistā traukā savākta rasa; Gars ir pār dzīvi nonākusi rasa.” Un tad vēl citi: „Tēvs līdzinās neredzamam tvaikam; Dēls līdzinās piebriedušam lietuss mākonim; Gars ir nolijušais, atspirdzinošais lietuss.” Visi šie spiritisma pieņēmumi neko nav vērti. Tie ir neīsti un nepatiesi. Tie tiecas vājināt un samazināt priekšstatu par Majestāti. [...] **Debesu Trijotnē ir trīs dzīvas Personas**, un šo triju lielo varu – **Tēva, Dēla un Svētā Gara** – vārdā tiek kristīti tie, kuri dzīvā ticībā pieņem Kristu; un tālāk šīs varas sadarbojas ar paklausīgajiem

virzienā.¹⁴ No vienas puses, apliecināt ticību Dievam, bet tajā pašā laikā no otras puses mēģināt apkarot pa daļām kādu no Dievības Personām var izrādīties līdzīgi neveiksmīgi, kā censties sagrozīt un atņemt kādu daļu no desmit Dieva baušļiem: „Jo, kas visus baušļus tur, bet vienā klūp, ir noziedzies pret visiem”.¹⁵

Diemžēl daudzi joprojām apšaubā Kristus mūžīgo Dievību un Svēto Garu kā Dievības Personu. Tādu svešo mācību vēji pūš ne tikai citās konfesijās un grupās, bet grib ielauzties arī mūsu draudzē. Jau Adventes kustības sākumā Dr.Kellogs savā grāmatā „*Dzīvais templis*” izmantoja no konteksta izrautus Praviešu Gara Liecību citātus, lai nepareizi attēlotu Dievu panteismā, nevis tā, kā par Dievības Personām vēsta Bībele un rakstīja E.Vaita. Pēc tam E.Vaita rakstīja: „DIEVS ir

par trīs Dievības Personām. Diemžēl šī raksta limits neļauj to visu citēt. Vēl jāpiemin vismaz tas, ka vairāki Bībeles teksti norāda un ietver visu trīs Dievības Personu īpašo darbu pasaules radīšanā un lielajā Pestīšanas plānā. Visu trīs Dievības Personu sadarbība pestīšanas plānā ir vērojama arī šādos tekstos: Jes.48:16b: „Tagad Kungs Dievs [Tēvs] un Viņa Gars [Svētais Gars] ir sūtījis Mani [Mesiju – Jēzu Kristu]. Jes.42:1: „Es [Tēvs] liku savu Garu uz Viņu [Mesiju – Jēzu Kristu], lai Viņš nes tautām taisnību.”

Šo trīs Personu sadarbība lieliski ir demonstrēta inkarnācijas brīnumā; Tēvs deva savu Dēlu, Kristus deva sevi, un Svētais Gars deva Jēzum dzīvību cilvēka miesā.¹⁹ Tāpat arī eņģeļa liecība Marijai skaidri norāda uz visu trīs Dievības Personu darbībām lielajā noslēpumā, kad Jēzus Kristus, būdams

Šo trīs Personu sadarbība lieliski ir demonstrēta inkarnācijas brīnumā; Tēvs deva savu Dēlu, Kristus deva sevi, un Svētais Gars deva Jēzum dzīvību cilvēka miesā.

Debesu pavalstniekiem viņu centienos veidot jaunu dzīvi Jēzū Kristū.”¹²

Neatzīt un noraidīt kādu no Dievības Personām ir pārkāpt bīstami. Galvenā apsūdzība, ar kuru jūdu Augstajā tiesā tika panākts nāves spriedums Jēzum Kristum, bija Viņa apliecinātā Dievība par sevi. To dzirdot, tie nolēma: „Viņš ir Dievu zaimojis. [...] „Viņš ir nāvi pelnījis.”¹³ Tā sātans panāca, ka, it kā noraidot vienu Dievības Personu, tika noraidītas visas trīs, kā arī noraidīts Pestīšanas plāns un evaņģēlija vēsts, kurā vienoti līdzdarbojas visas trīs Dievības Personas. Tās pilda katra savas īpašās funkcijas, ekonomējot savu darbību, to nedublējot un netrīskāršojot.

Ps.53:2 vēsta: „Ģeķis saka savā sirīdī: „DIEVA – *ELOHIM* [daudzskaitlī] nav!” Tad kāda gan jēga bija to jūdu un joprojām ir to ticības apliecībai Dievam, kuri noliedz kādu no Dievības trijām Personām? Ir teikts, ka „dēmoni arī tic un dreb”, bet tāda „ticība bez darbiem” vada pazušanas

Persona, un Kristus ir Persona. [...] Es tiku pamācīta, ka daži „*Dzīvā templī*” [paustie] uzskati bija alfa no maldinošu teoriju garā saraksta.”¹⁶ „Nepieļiaties, daudzi atkritīs no ticības, pieķerdamies pavadītošiem gariem un velnu mācībām. Mēs sastopamies ar šo briesmu alfu. Bet omega būs vēl satraucošāka rakstura. [...] „*Dzīvais templis*” satur šo teoriju alfu. Es zināju, ka pēc laika var sekot omega; un es drebēju par saaviem ļaudīm.”¹⁷

Laikā, kad arvien spēcīgāk pūš dažādu mācību vēji, kad sarunās, rakstveidā un internetā apkaro Kristus mūžīgo Dievību un Svēto Garu kā Dievības Personu, vajadzētu ievērot padomu: „Neaizraujieties ar dažādām svešām mācībām!” „No cilvēka, kas turas pie maldināšanas, atkāpies!”; kā arī ir vēl spēcīgāki vārdi: „Bet, ja arī mēs vai kāds eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko esam jums pasludinājuši, lāsts pār to!”¹⁸

Daudzi Bībeles teksti un Praviešu Gara liecības skaidri un nepārprotami vēsta

Dievs, pieņēma arī otru – cilvēka dabu vienā savā Personā: „Svētais Gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc Svētais, kas no tevis dzims, taps saukts Dieva Dēls”.²⁰ Visas trīs Dievības Personas bija klāt Jēzum Kristus kristībās: Jēzus kristījās kā mūsu priekšzīme, Svētais Gars redzamā veidā nolaidās, un atskanēja Tēva balss.²¹ Ticīgie ir pestīšanai „izredzēti pēc Dieva Tēva paredzējuma, Garā svētdarīti, lai tie būtu paklausīgi un taptu aplacināti ar Jēzus Kristus asinīm”.²² Apustuliskā svētība ietver visas trīs Dievības Personas: „Kunga Jēzus Kristus žēlastība, Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!”²³ Kristus ir šī saraksta sākumā. Dieva Pestīšanas plāna mērķis – aizniegt un glābt cilvēkus, bija un ir caur Jēzu Kristu – Dievu, kurš kļuva arī cilvēks. Visas trīs Dievības Personas sadarbojas, lai glābtu, bet vienīgi Jēzus dzīvoja kā cilvēks, mira kā cilvēks un kļuva mūsu Pestītājs.²⁴

12 E.Vaita, *Evaņģēlisms* 460,461.lpp *Evangelism* pp.614,615; citēts no *Special Testimonies*, Series B No.7, pp.62,63. (1905); (Vārds „Trijotnē” tulkots no angļu „Trio”; „trīs lielo varu” – no „three great powers”) (Izcēlums pielikts.)
13 Mt 26:63-66

14 Jēk.2:19,20

15 Jēk.2:10

16 E.Vaita, 1SAT; Sermons and Talks Vol.1, p.343; Ms 46, May 18, 1904

17 E.Vaita, 1.SM pp.197,203; *Liecību izlase*

18 Ebr.13:9; Tit.3:10; Gal 1:8

19 Jņ. 3:16; Mt.1:18,20

20 Lk.1:35

21 Mt.3:13-17; Lk.3:21,22

22 1.Pēt.1:2

23 2.Kor.13:14

24 Jņ.6:47; Mt.1:21; Ap.d. 4:12

DIEVS RUNĀ UZ MANI CAUR MOBILAJĀM LIETOTNĒM

Viedtālruni tika radīti, lai uzturētu mūsu komunikāciju ar tuvākiem un tālākiem cilvēkiem, ar mūsu radiem un draugiem. Izmantojot sociālo tīklu lietotnes, ātri vien publicējam aktuālākās bildes, lai pastāstītu citiem, kā mums iet, sūtām šīs bildes ģimenei, lai viņi zina, ka ar mums viss ir kārtībā un kā jūtamies. Izmantojot komunikācijas lietotnes, piemēram, WhatsApp vai Messenger, varam sazināties ar mums dārgiem cilvēkiem jebkurā pasaules malā. Bet mūsu mobilās ierīces var kļūt arī par mūsu komunikācijas veidu ar To, Kurš mūs mīl visvairāk, Kurš domā par mums ik brīdi – ar mūsu Dievu.

Šajā rakstā aplūkoju dažādas mobilās lietotnes, caur kurām Dievs var uz mums runāt mūsu ikdienā, neatkarīgi no tā, vai esam savā iemīļotajā krēslā, vai skrienam uz mācībām, darbu vai vienkārši mierīgi pastaigājamies.

Bībeles lasīšanas lietotnes

Kristīgo mobilo lietotņu klāsts ir ļoti plašs. Viszināmākās un visbiežāk lietotās, protams, ir dažāda veida Bībeles, kuras ļauj lasīt vieglāk vai grūtāk pieejamus Bībeles tulkojumus elektroniski. Bieži vien Bībeles lasīšanas lietotnes izceļ tādus saukļus kā “lasi, klausies, skaties, dalies”. Tas nozīmē, ka tiek piemērotas arī iespējas izmantot Bībeles elektronisko formātu visdažādākajos veidos. Vairums lietotņu ir parūpējušās par to, lai Bībele būtu pieejama, atrodoties bezsaistē, tomēr dažām būs nepieciešams interneta pieslēgums. Steidzīgākās dienās var izmantot iespēju klausīties Bībeles nodaļas audio formātā. Tajās ir iespējams veidot arī savas piezīmes, izcelt uzrunājošas rakstvietas, izmantot vienu no daudziem Bībeles lasīšanas plāniem. Vairums lietotņu ļauj arī salīdzināt vienas rakstvietas dažādus tulkojumus. Daži piemēri bezmaksas Bībeles lietotņu un Bībeles lasīšanas plānu kategorijā: YouVersion, Olive Tree Bible Study, Latvian Bible, Bible.is, Life.Church Bible, Blue Letter Bible, GloBible, ReadingPlan, A Lamp Unto.

Bībeles iegaumēšanas palīgīdzekļi

Mācīsimies Bībeles pantus no galvas! Svētais Gars mums atgādinās, ko esam mācījušies! Tomēr bieži vien realitātē vienā brīdī uzplaukusī apņemšanās mācīties Bībeles pantus no galvas mazinās. Tāpēc ir nepieciešami palīgīdzekļi, kas uztur šo interesi līdz galam. Lieliski, ja tavi draugi tevi mudina neatkāpties no šīs apņemšanās, bet

5 IDEJAS SABATA PĒCPUSDIENAI

1. Pavadi laiku ar sev tuvākajiem

Sabats ir brīnišķīgs laiks, kad būt ar savu ģimeni. Nedēļas laikā bieži vien esam tik aizņemti, ka labākajā gadījumā sasveicināties ar ģimenes locekļiem.

2. Esi tuvu tiem, kam tas ir vajadzīgs

Lūk. ev. 6:9-10 mēs lasām, ko sabatā darīja Jēzus. Slimnīcas, pansionāti ir pilni ar cilvēkiem, kam nepieciešams laipns vārds, kāds iedrošinājums vai vienkārši cilvēks, ar ko parunāties. Sekosim Jēzum!

3. Aicini draugus uz sabata pusdienām

Izmanto sabata brīvo dienu evaņģelizācijai. Ja tavi draugi, kas vēl nav iepazinuši Dieva svētko septīto dienu, jautā, ko tu darīsi sestdien, atbilde: “Manās mājās ir svētki! Pievienojies.” Bet pārējo atstāj Dieva ziņā.

4. Dodies pie dabas

Daba ir viena no Dieva rakstura izpausmēm. Tajā ir jūtams īpašs miers, kā arī saredzama Dieva mīlestība. Siltākā dienā dodies pie jūras, uz mežu, lai atjaunotu savus spēkus nākamajai nedēļai.

5. Pavadi laiku ar Dievu

Sabats ir īpašs laiks, kuru varam veltīt Debesu Tēvam, kurš ļoti ilgojas pēc īpašas draudzības ar mums. Lasīt Bībeli, kādu kristīgu grāmatu, pārdomājot Jēzus rakstura īpašības – iespējas ir dažādas!

arī tavs viedtālrunis var būt labs līdzeklis Bībeles iegaumēšanā. Tur tev “palīdzēs” šī lietotne: Bible Memory: Scripture Typer Memorization System.

Lūgšanu lietotnes

Kāpēc gan neierakstīt sev atgādinājumu, ka esi kādu iedrošinājis ar vārdiem “es lūgšu par tevi”? Mūsu viedtālruni var kalpot arī kā atgādinājums mums pašiem par lūgšanu vajadzībām. Turklāt tādā veidā varam sākt skaitīt svētības, kuras Dievs bagātīgi piešķir, atbildot uz lūgšanām. Daudzas lūgšanu lietotnes veidotas kā internacionāla platforma, kur tiek publicētas lūgšanu vajadzības no visas pasaules. Jāteic, ka visbiežāk komunikācija šajās lietotnēs notiek angļu valodā. Daži piemēri: Prayer Notebook Lite, PrayBuzz,

Mēneša citāts:

“Jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir pie tevis, tavs spēcīgais glābējs; Viņš priecāsies par tevi, būs pret tevi mīļš, tev piedos un skaļi izpaužīs Savu prieku par tevi.”
Cefanjas 3:17

OurPrayer App,

BIG Prayers, InPrayer. Starpcitu, pēdējā no minētajām lietotnēm ir Septītās dienas adventistu baznīcas veidota.

Septītās dienas adventistu vispasaules baznīcas lietotnes

Vairums šajā rakstā minēto lietotņu ir dažādu kristīgo konfesiju radītas, bet diezgan plašs iespēju klāsts paveras, ja lietotņu meklētājā ievada Septītās dienas adventistu draudzes vārdu. Liela daļa adventistu draudžu ir izveidojušas savas draudzes personalizēto lietotni, kas palīdz sekot līdzi jaunumiem draudzē, organizēt draudzes darbu, kā arī izmantot

dažādus Bībeles studiju materiālus. Meklētājā satopos ar kādu lietotni, kura var noderēt ceļojumā. SDA Church Finder uzrāda tuvumā esošo Septītās dienas adventistu baznīcu. Jācer vien, ka tur tiešām ir apkopotas visas draudzes.

TUVĀKIE PASĀKUMI

28.-30. aprīlis

Vislatvijas jauniešu konference
“Atjaunots. Iedvesmots. Piepildīts.” Vairāk informācijas:

jauniesu.konference@gmail.com

Savukārt Septītās dienas adventistu draudzes identitāte pilnībā apkopota tādā lietotnē kā SDA Church. Tajā apkopoti Bībeles izpētes materiāli, video, podcast jeb aplādes, adventistu televīzijas, radio raidījumi, Elenas Vaitas darbi un daudz kas cits. Tā ir plaša adventistu draudzes ikdienas platforma.

Sabatskolas lietotnes

Mūsu draudze ir jo īpaša ar lielo akcentu uz Bībeles izpēti, tāpēc ir iespēja atrast dažādas sabatskolas materiāla lietotnes. Diemžēl tās pašlaik nav pieejamas latviešu valodā, bet tie, kas studē Bībeli krievu vai angļu valodā, var izvēlēties sev vēlamāko lietotni. Daži piemēri: Утренние чтения - Субботняя Школа, Sabbath School, Hope Sabbath School.

Elenas Vaitas grāmatas

Jāmin arī lietotnes, kurās ir apkopotas Elenas Vaitas grāmatas. Turklāt tās var gan lasīt, gan klausīties audio formātā. Ārkārtīgi plašs materiālu klāsts angļu, krievu un citās valodās atrodams lietotnē EGW Writings. Bet vēl vairāk iespēju paveras šīs lietotnes atjauninātā versijā EGW Writings 2.

NĀKAMAJĀ NUMURĀ
LASI: KĀ DIEVS MAN
ATBILDĒJA, REFORMĀCIJAI PA
PĒDĀM, CEĻŠ PIE KRISTUS.

Svētrunu lietotnes

Noteikti lielai daļai no mums ir izveidojies savs loks iemīļotu runātāju, kuru uzrunas labprāt klausāties. Septītās dienas adventistu draudzes locekļu izveidotajā lietotnes AudioVerse meklētājā varēsi atrast uzrunu par sev aktuālo tematu vai arī tevīs iecienīta mācītāja uzrunu. Turpat atrodamas arī audio grāmatas. Visi audio faili klausāmi angļu valodā. Neaizmirsīsim par visiem zināmo YouTube neizsmelamo uzrunu krātuvi no visas pasaules visdažādākajās valodās.

Kristīgā mūzika

Septītās dienas adventisti līdzās citām kristīgajām konfesijām ir aktīvi mediju kalpošanā. Visā pasaulē ir izveidotais radio, kuriem ir arī savas lietotnes. Piemēram, ukraiņu radio Voice of Hope, “Adventistu vispasaules radio” lietotne AWR Mobile. Daudz dažādas lietotnes var atrast arī krievu valodā skanošajiem radio. Protams, tāpat kā svētrunas, arī mūzika klausāma lietotnē YouTube. Citi savukārt ir iecienījuši Spotify vai tamlīdzīgas mūzikas straumēšanas lietotnes. Šajā kategorijā minamas arī adventistu himnu grāmatas. Tās ir lietotnes, kurās publicēti dziesmu vārdi vai arī kopā ar izrakstītām notīm, bez maksas vai par simbolisku samaksu. Piemēram, SDA Hymnals. Diemžēl, latviešu valodā šāds dziesmu apkopojums vēl nav atrodams.

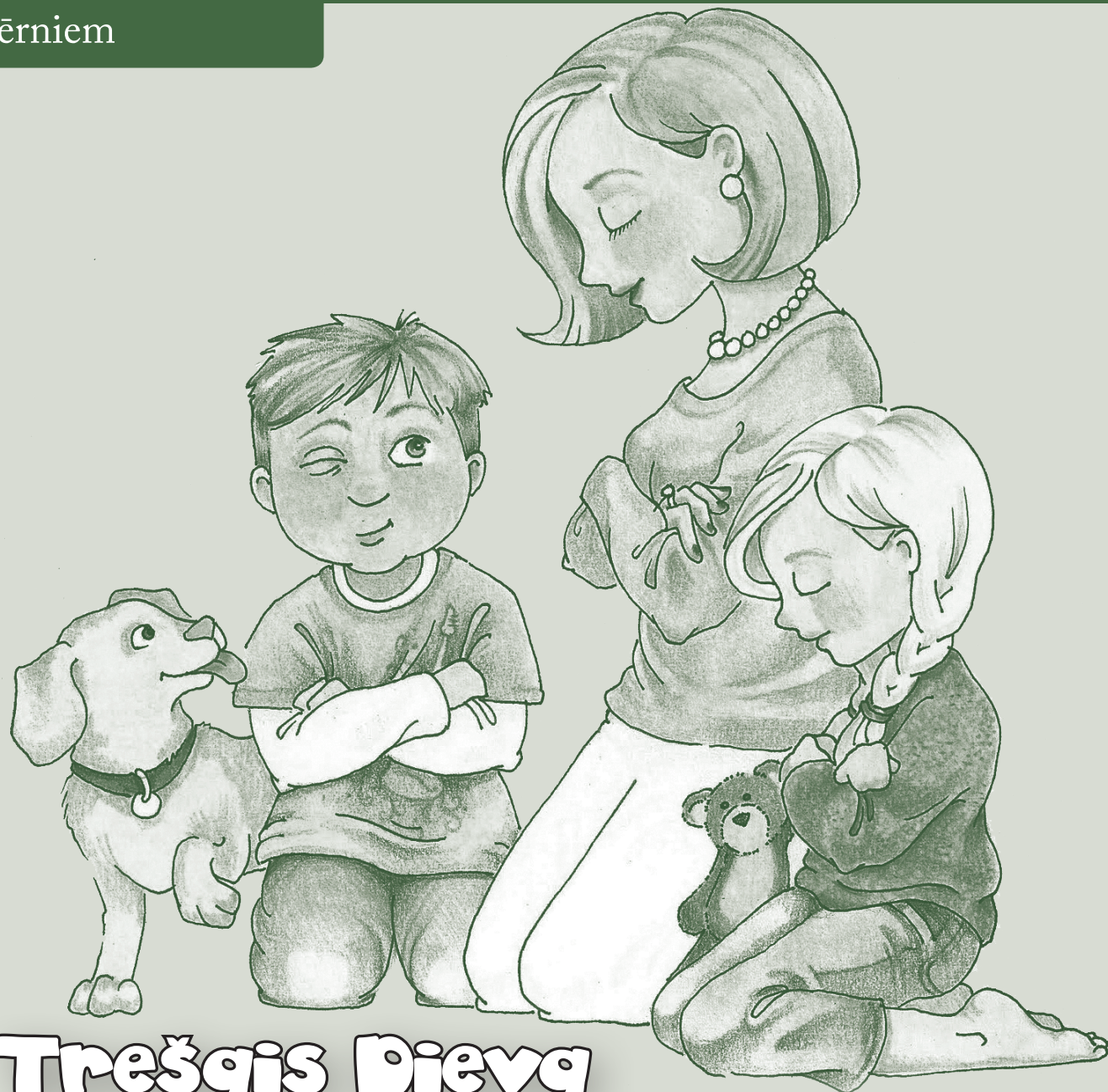
Bībelē centrētas lietotnes brīviem brīžiem

Kādā brīvā brīdī rodas vēlme arī apskatīties savā viedtālrunī aktuālākos jaunumus. Šo laiku var izmantot arī, lai aizņemtu šo laiku ar kādu Bībelē centrētu aktivitāti. Mobilo lietotņu klāstā ietilpst arī dažādas Bībeles viktorīnas. Visbiežāk tās ir angļu valodā. Daži piemēri: Christian Bible Trivia, Giant Bible Word Search Puzzle

Atrodoties pasaules ātrās attīstības straumē, nākas atrast jaunus atbalsta punktus, lai šī straume neaizrauj līdzī. Bet arī šādā pasaulē Dievs uz mums var runāt. Un mobilo ierīču lietotnes ir tikai viens no mūsdienu veidiem, kur varam sadzirdēt Dieva balsi straujajā ikdienā. Lai gan elektronizēti, lai gan skatoties viedtālruna ekrānā, tomēr ticu, ka brīžos, kad neatrodamiem sava iecienītajā krēslā, lasot Bībeli papīra formātā un pārdomājot Dieva vārdus, varam gūt svētības arī no komunikācijas ar Dievu, izmantojot savus viedtālrunus.

Jana Kuzmenkova

Trešais Dieva BAUSLIS

KRĀ: Mammucīt, paklausies, ko mēs ar brāli šodien parkā redzējām!

MAMMA: Ļoti uzmanīgi klausos.

KRŪ: Tu jau zini to veco sieviņu Almas tanti, kura parkā bieži baro putniņus?

MAMMA: Protams, kurš gan viņu nepazīst! Viņa ir ļoti jauka.

KRŪ: Jā, sirsnīga vecīņa! Šodien viņa gāja caur parku, stiepdama ļoti smagas iepirkuma somas.

MAMMA: Laikam jau pensijas diena, tad jau viņa iepērkas vairāk nekā parasti.

KRĀ: Nu re, parkā viņa satika Pēteri un Jāni, tos zēnus, kurus Almas tante vairākkārt pēc dievkalpojuma bija cienājusi ar kārumiem.

KRŪ: Viņi abi ļoti labi pazīst Almas tanti. Tagad viņa apstājās un lūdza, lai puīši palīdz viņai kādu gabaliņu panest iepirkumus. „Grūti man,” viņa nopūtās, „vai palīdzēsiet?”

MAMMA: Palīdzēt veciem cilvēkiem ir labs darbs, turklāt viņai ļoti sāp kājas. Es to zinu. Viņa pāiet mazu gabaliņu un tad apsēžas uz soliņa atpūsties. Vai zēni viņai palīdzēja?

KRŪ: Tas jau ir tas dīvainākais, ka nepalīdzēja vis. Pēteris viņai asi atcirta, ka nevajag tik daudz pirkt, ka pati tagad nevar panest savus pirkumus!

KRĀ: Jānis vēl piebilda, ka viņi netaisās tērēt laiku un stiept viņas maisus. Lai stiepj pati!

MAMMA: Tas nu gan nav jauki. Varbūt ģimenē neviens viņus nav mācījis palīdzēt citiem?

KRŪ: Bet šie, mammucīt, nebija parasti zēni! Viņi taču iet baznīcā! Viņi ir Dieva ģimenē!

KRĀ: Jā, viņi ir Dieva bērni!

KRŪ: Tie cilvēki, kuri to dzirdēja, tagad domās, ka Dieva ģimene neko nav vērtā! Domās, ka baznīcā visi ir tādi nejauki, bet tā taču nav taisnība!

KRĀ: Mēs labi zinām, ka Dievs māca saviem bērniem būt draudzīgiem un izpalīdzīgiem, vai ne?

MAMMA: Tā ir. Katrs cilvēks, kurš pieder Dieva ģimenei, ir kā Kristus vēstule apkārtējai pasaulei.

KRŪ: Šo vēstuli viņš raksta ar saviem vārdiem un darbiem?

MAMMA: Dažreiz ar darbiem vairāk nekā ar vārdiem.

KRĀ: Tagad šie zēni liek Dievam izskatīties ļoti slikti. Bet Dievs patiesībā ir ļoti labs!

MAMMA: Ir veltīgi valkāt Dieva vārdu, saucot sevi par Dieva bērnu, bet dzīvot dzīvi ļaunos darbos. Šādi darot, mēs it kā pasakām, ka Dieva vārds nav svēts, ka tam nav nekādas vērtības.

KRŪ: Tas ir kā pieņemt tādas ģimenes vārdu, kurai patiesībā nepieder, un ar ļaunu dzīvi apkaupt to?

MAMMA: Zināt ko, izlasīsim kopā trešo bausli Dieva Vārdā.

KRĀ: Labi. Es izlasīšu: "Tev nebūs tā Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt, jo tas Kungs

neatstās nesodītu, kas Viņa vārdu nelietīgi valkā."

KRŪ: Tas nozīmē, ka tam, kas sauc sevi par Dieva bērnu, kā Dieva bērnam arī jādzīvo?

MAMMA: Protams. Cilvēkiem Dieva ģimenē jāklūst līdzīgiem Jēzum, tāpat kā cilvēkbērni ir līdzīgi saviem vecākiem.

KRŪ: Es jau arī esmu līdzīgs tētim! Drosmīgs, attapīgs, gudrs, vai ne?

KRĀ: Un drusciņ lielīgs arī. Bet es esmu līdzīga mammai! Draudzīga, izpalīdzīga un ļoti muzikāla.

KRŪ: Jā, māšuk, tāda tu patiešām esi!

MAMMA: Dieva likumi ir nopietni jāņem vērā.

KRĀ: Bet, mammucīt, tam, kurš Dievu pa īstam mīl, tam taču nav grūti dzīvot Dievam tīkamu dzīvi?

KRŪ: Man, piemēram, ļoti patīk būt līdzīgam tētim. Viņš ir tik lielisks! Es vienmēr priecājos, kad vecā vārņa Hilda, ciemojoties pie mums, saka: „Ak, Krū, puisīt, cik gan tu esi līdzīgs savam tētim!”

KRĀ: Dieva bērniem arī vajadzētu ilgoties pēc tā, lai viņi kļūtu ar vien līdzīgāki savam Debestēvam, vai ne?

MAMMA: Mīlo lasītāj, kam līdzinies tu? Vai tava dzīves vēstule stāsta par to, cik brīnišķīgam Dievam tu pieder? Kāda, tavuprāt, ir Dieva vārda vērtība?

Lai izlasītu trešo bausli, pieraksti pustukšajās rūtīnās vārdus, kas atbilst šīfra tabulai!

 Tā	 jo Tas	 Vārdu	 nelietīgi	 nesodītu,	 valkā.
 nebūs	 nelietīgi	 Kunga,	 Tev	 sava	 valkāt,
 neatstās	 Viņa	 Dieva,	 Vārdu	 Kungs	 kas

ZĪMĒJUMU IZSTĀDĒ

Ceļazīmes mūsu dzīvē

Visiem, kas piedalīsies, būs kāds PĀRSTEIGUMS, ko varēsi saņemt Bērnu un pusaudžu festivāla „VARAVĪKSNE” laikā, kas notiks 22.aprīlī Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

Izvēlies un uzzīmē
vienu no 10
Dieva likumiem.

Vai atceries 10 Dieva likumus?
Tos vari pārlasīt 2.Mozus 20.nodaļā

FORMĀTS: A4 vai A3 formāta zīmēšanas vai
akvareļu lapa.

BAUŠĻA NORĀDE: darbiņam jābūt glīti
noformētam, un nepieciešams darbiņa otrajā
pusē uzrakstīt, kuru Dieva likumu esi attēlojis.

AUTORA NORĀDE: darba otrajā pusē norādi
skaidri salasāmu savu vārdu, uzvārdu,
vecumu, draudzi vai dzīvesvietu.

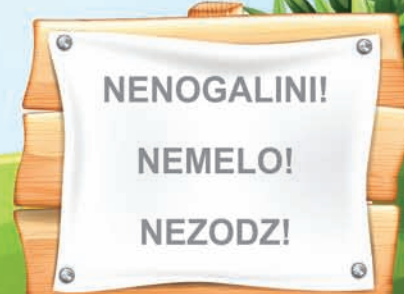
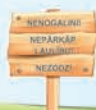
NODOŠANA: darbiņus jāsūta līdz 8.aprīlim uz
adresi: Rīga, Baznīcas iela 12a, LV 1010
Zīmējumu izstādei (Māritei Lipskai) vai vari
nodot caur draudzes bērnu skolotājiem.

Bērnu un pusaudžu festivāls “Varavīksne” CEĻAZĪMES MŪSU DZĪVĒ

22.aprīlī pl.14:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a

13:10 – 13:50	Dalībnieku reģistrācija
14:00	Festivāla atklāšana
14:30	10 Dieva likumu stacijas
16:00	Launags
16:30 – 18:00	Festivāla priekšnesumu programma

Festivāla laikā
varēs apskatīt
zīmējumu izstādi
“Ceļazīmes
mūsu dzīvē”.
Notiks apbalvošana.

Rīko Septītās Dienas Adventistu Latvijas Draudžu Savienības
Bērnu kalpošanas nodaļa. Vairāk info tālr. 29869979